

Biatlon

Biatlon

Biatlon je aj v histórii Dukly ukázkou obrovských zmien a vzostupu jedného športového odvetvia, ako o tom svedčia príklady iných športov v 20. storočí. Medzinárodná únia moderného päťboja a biatlonu bola konštituovaná až v roku 1948, biatlon je v programe zimných olympijských hier len od roku 1960 a kongres UIPMB rozhodol o zaradení malorážneho biatlonu až roku 1976 počas zimných OH v Innsbrucku. Je pozoruhodné, že práve v Banskej Bystrici začínal priekopník prvej formy biatlonu v podobe vojenských hliadok Vojtech Pavelica. Pretekári Dukly vo všetkých kategóriách s výnimkou OH dosiahli doteraz na majstrovské medaily.

Začiatok v provizóriu zažili prví vojenski biatlonisti v Liptovskom Mikuláši – Okoličnom v tzv. detašovanom pracovisku. V roku 1970 sem premiestnili časť pretekárov z Dukly Liberec, kde bolo spolu s RH Semily centrum biatlonu. Prvým trénerom bol Milan Staroň, avšak onedlho po premiestnení roku 1974 do Banskej Bystrice prevzal trénerské vedenie popredný český biatlonista z Vrchlabí Ladislav Mundil. Patrí vôbec k najstarším pracovníkom Dukly, kde pôsobí na inej funkcii dodnes. K prvej generácii pretekárov patrili Přemysl Gruncl, František Janík, Karol Piperek.

Ďalšia generácia urobila z biatlonovej Dukly pojem, o čo sa zaslúžili František Chládek, Vítězslav Jureček, Jaroslav Kamenský, Zdeněk Pavlíček, Přemysl Rýgl, Josef Skalník, Dušan Šimočko, Pavol Štofán, Peter Zelinka a Michal Žahourek. Medzi týmito menami sú tie, ktoré sa presadili už v reprezentácii, ostali však inkognito pri vybudovaní biatlonového areálu na Králikoch, keď ešte areál v Osrbli bol iba v plánoch. Na skvalitnení mal zásluhu hlavný tréner Ján Vlčko.

O tom, akou srdcovou záležitosťou sa stal pre nich biatlon, svedčí to, koľkí z nich to dotiahli na reprezentačných trénerov. Takými sú Milan Gašperčík, Dušan Šimočko i Peter Zelinka, ktorý ako prvý získal olympijský bod za 6. miesto na zimných OH v roku 1980 v Lake Placid v rýchlostných pretekoch na 10 km. Istý čas nádeje v stredisku mládeže Dukly viedol ďalší reprezentačný tréner Tomáš Fusko.

Najnovšiu generáciu mužov v Dukle vedú tréneri Milan Gašperčík, Dušan Šimočko a Pavol Kobela. Práve ich zverenci, osobitne Marek a Miroslav Matiaškovi, majstri sveta a Európy v letnom biatlone, vypracovali sa do špičky. Prvý z nich prekonal výsledok P. Zelinku piatym miestom na zimných OH 2006 v Turíne v pretekoch na 20 km. K nim sa od roku 1995 v Dukle zaradila Martina Jašicová (neskôr Schwarzbacherová a Halinárová) výsledkami na OH, MS, ME, či v seriáli Svetového pohára, najúspešnejšia slovenská biatlonistka. Zo svojich doterajších štyroch štartov na zimných OH dosiahla bodované výsledky 6. miestom na 15 km v Lillehammeri 1994, 4. miestom v štafete v Nagane 1998 a 5. miestom v štafete v Salt Lake 2002. Od zaradenia letného biatlonu na ME (1994) a na MS (1996) sú pretekári Dukly ešte úspešnejší ako v zime.

BIATLONISTI – OLYMPIONICI:

František Chládek (1988), Martina Jašicová – Schwarzbacherová – Halinárová (1994 – ako členka KB Osrbli, 1998, 2002, 2006), Vítězslav Jureček (1984), Matej Kazár (2006), Pavel Kotraba (1994), Daniel Krčmář (1994), Lukáš Krejší (1994), Marek Matiaško (2002, 2006), Miroslav Matiaško (2006), Petra Nosková (1992), Zdeněk Pavlíček (1976), Josef Skalník (1980), Pavel Sládek (1994), Dušan Šimočko ml. (2006), Peter Zelinka (1980, 1984).
Poznámka: Štvorica českých pretekárov na zimných OH 1994 mala občianstvo SR.

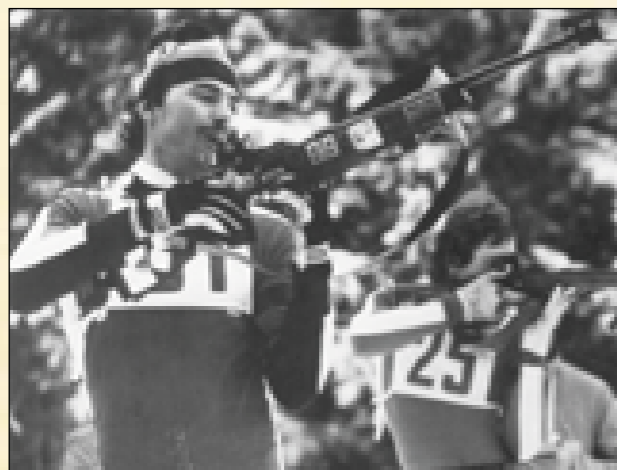
Biatlon

● **BIATLONISTI Dukly B. Bystrica** na Zimnej spartakiáde spriatelenej armád v Zakopanom roku 1979. Zľava: starší tréner Ladislav Mundil, veliteľ ASVŠ Dukla Jozef Nagy, Peter Zelinka, Zdeněk Pavlíček, Josef Skalník, Miroslav Janošec, Jaroslav Ondráček, Michal Žahourek, Pavol Štofán a mladší tréner Dušan Šimočko.

● **PETER ZELINKA** mal prestupnú stanicu do Dukly z malokarpatskej Častej a zo Sokolovských pretekov brannej zdatnosti k biatlonu. Vynikal už v juniorskej kategórii, kde ho iba smola odsunula na štvrtú priečku na MS 1977 vo fínskej Kurikke. Po víťazstve na Zimnej spartakiáde spriatelenej armád v najsilnejšej konkurencii v Zakopanom roku 1979 siahla o rok na zimných OH na medailu v oboch súťažiach. V Lake Placid zabodoval individuálne, na ďalšej olympiáde v Sarajeve v štafete na šiestych miestach. Na svetových šampionátoch ostal krok od medaily, vo vrcholných vojenských súťažiach získal ďalšie tri. V súčasnosti je reprezentačným trénerom biatlonistiek SR.

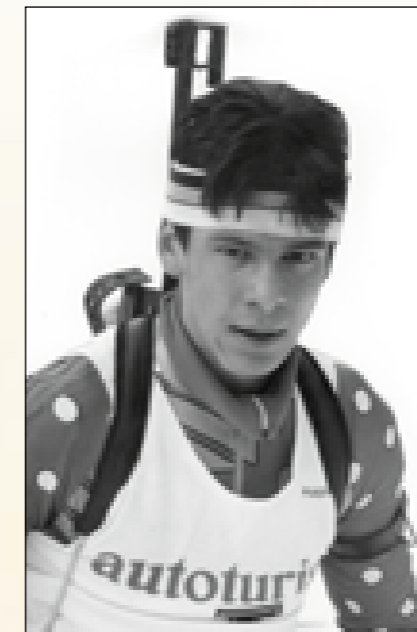
● **JOSEF SKALNÍK** prišiel do Dukly z končín zasľúbených bežeckému lyžovaniu – z Nového Města na Morave, z lyžiarskej rodiny. Po roku v Liberci naplnil svoje predpoklady i ambície v Banskej Bystrici. Tu bol prvým medailistom z majstrovstiev sveta, keď v kategórii juniorov v Ruhpoldingu roku 1979 bol členom štafety ČSSR, ktorá obsadila tretie miesto. To, čo sa mu v medailovej podobe na vojenských súťažiach, nepodarilo sa mu na zimných OH v Lake Placid.

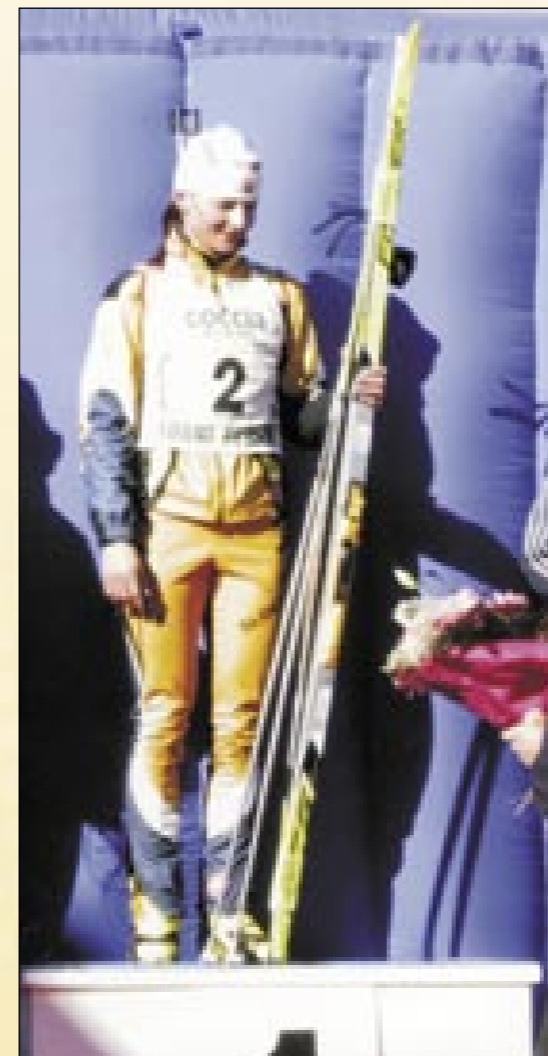
Biatlon

● **LUKÁŠ KREJČÍ** bol druhým medailistom Dukly zo svetového šampionátu juniorov. V roku 1989 bol vo Vosse členom hliadky, ktorá získala strieborné medaily.

● **MAROŠ LEITNER** – tretí medailista z Dukly z majstrovstiev sveta juniorov. Kanadské stredisko Canmore bolo šťastné pre neho dvojnásobne, veď získal hneď dve medaily: v štafete a v hliadke spolu ďalším členom Dukly Jozefom Panicom.

● **LUBOMÍR MACHYNIK**. Vrcholmi športovej dráhy tohto inžiniera, pochádzajúceho z Brezna, boli európske šampionáty v letnom biatlone. V roku 1994 v Jablonci bol členom majstrovskej štafety, v roku 1995 v Zakopanom bol individuálne druhý a členom bronzovej štafety. Štart na zimných OH v Nagane mu nevyšiel podľa predstáv.

● **MARTINA JAŠICOVÁ**, či už pod svojim pôvodným rodným menom z Námestova alebo pod ďalšími menami ako Schwarzbacherová či Halinárová, stala sa osobnosťou slovenského biatlonu. Po atletických začiatkoch v banskobystrickej IŠŠ prešla na bežecké lyžovanie a odtiaľ volila šťastnú zmenu na biatlon. Už ako juniorka sa presadila na MS ziskom dvoch strieborných medailí v Ruhpoldingu roku 1993. V Dukle sa stala najúspešnejšou biatlonistkou s 3 zlatými a 4 striebornými medailami z MS a ME, tiež úspechmi na ďalších podujatiach. Zo štyroch účastí na OH trikrát bodovala, pričom dvakrát zaostala len veľmi tesne za medailovým miestom.

Biatlon

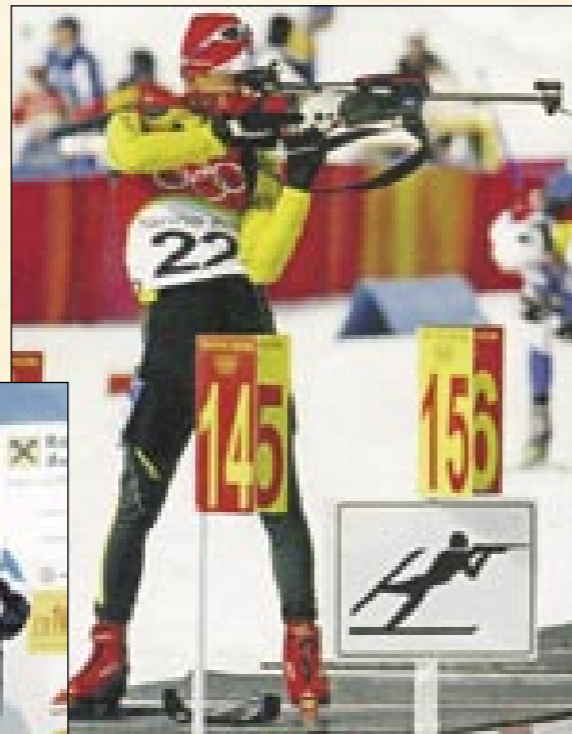
● Na olympijskej trati v Salt Lake City v roku 2002.

● Po víťazstve na majstrovstvách sveta v letnom biatlone v Osrblí v roku 1998 a takto ju vítal veliteľ AŠK Dukla Ivan Čierny pred špalierom vojakov.

● MARTINA HALINÁROVÁ bola majsterkou Európy v letnom biatlone vo Forni Avoltri roku 2003.

● MAREK MATIAŠKO na najvyššom stupni ako majster sveta v letnom biatlone roku 2002 v Jablonci nad Nisou. Na druhej snímke na strelnici počas olympijskej súťaže v Turíne.

Biatlon

● MIROSLAV MATIAŠKO s kyticou zdraví ako majster sveta juniorov v letnom biatlone roku 2003 vo Forni Avoltri.

● PETRA SLEZÁKOVÁ bola členkou striebornej štafety na majstrovstvách sveta v letnom biatlone v roku 2004 v Osrblí.

● OTEC A SYN ŠIMOČKOVCI – dve generácie biatlonistov Dukly. Dušan starší je hrdý na Dušana mladšieho, ktorý získal už šesť medailí na MS a ME juniorov.

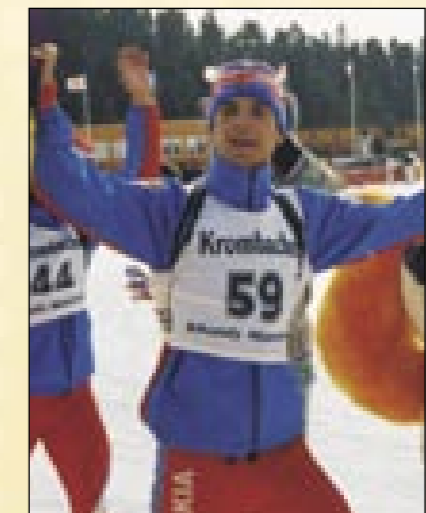
BRATIA MAREK A MIROSLAV MATIAŠKOVCI, hornonitrianski rodáci (Marek r. 1977 v Bojniciach a Miro r. 1982 v Handlovej) sú slovenskou biatlonovou špičkou. Ako hovoria štatistiky, pre Duklu už získali na všetkých druhoch šampionátov spolu 20 medailí. Starší Marek má bilanciu 1 zlatá, 3 strieborné a 6 bronzových medailí, pričom titul získal v šprinte v letnom biatlone. Mladší Miroslav má ešte rozsiahlejšiu zbierku 3 zlatých, 2 strieborných a 5 bronzových medailí, keď bol majstrom sveta juniorov a dvakrát majstrom Európy juniorov v letnom biatlone. Na olympijských hrách dosiahol najlepší výsledok Marek piatym miestom na 20 km na posledných OH v Turíne.

● LADISLAV MUNDIL – prvý hlavný tréner biatlonu v Dukle.

● MILAN GAŠPERČÍK – terajší hlavný tréner biatlonu v Dukle.

● MATEJ KAZÁR je držiteľom piatich medailí zo šampionátov juniorov. Najcennejšou je zlatá za titul juniorského majstra Európy v Raubiči roku 2004.

MAJSTROVSTVÁ SVETA			
1997 Krakow	2. miesto	Martina SCHWARZBACHEROVÁ	letný biatlon, štafeta
1998 Osrbliie	1. miesto	Martina SCHWARZBACHEROVÁ	LB, stíhacie preteky
1998 Osrbliie	2. miesto	Martina SCHWARZBACHEROVÁ	LB, štafeta
1999 Kontiolahti	2. miesto	Martina SCHWARZBACHEROVÁ	stíhacie preteky
2002 Jablonec	1. miesto	Marek MATIAŠKO	LB, rýchlostné preteky
2002 Jablonec	3. miesto	Marek MATIAŠKO	LB, stíhacie preteky
2002 Jablonec	3. miesto	Marek MATIAŠKO, Pavol NOVÁK	LB, štafeta
2003 Forni Avoltri	3. miesto	Marek MATIAŠKO	LB, hromadný štart
2003 Forni Avoltri	3. miesto	Marek MATIAŠKO	LB, štafeta
2004 Osrbliie	3. miesto	Marek MATIAŠKO, Miroslav MATIAŠKO	LB, štafeta
2004 Osrbliie	2. miesto	Petra SLEZÁKOVÁ	LB, štafeta
2007 Otepää	2. miesto	Marek MATIAŠKO	LB, rýchlostné preteky
MAJSTROVSTVÁ EURÓPY			
1994 Jablonec	1. miesto	Ľubomír MACHYNIAK, Milan MAJLIŠ	LB, štafeta
1995 Zakopané	2. miesto	Ľubomír MACHYNIAK	LB, rýchlostné preteky
1995 Zakopané	3. miesto	Ľubomír MACHYNIAK, Jozef MOLČAN	LB, štafeta
2000 Zakopané	1. miesto	Martina SCHWARZBACHEROVÁ	štafeta
2003 Forni Avoltri	1. miesto	Martina HALINÁROVÁ	vytrvalostné preteky
2006 Langdorf	2. miesto	Martina HALINÁROVÁ	vytrvalostné preteky
MAJSTROVSTVÁ SVETA JUNIOROV			
1979 Ruhpolding	3. miesto	Josef SKALNÍK	štafeta
1988 Voss	2. miesto	Lukáš KREJČÍ	hliadka
1992 Canmore	2. miesto	Maroš LEITNER, Jozef PANICA	hliadka
1992 Canmore	2. miesto	Maroš LEITNER	štafeta
1996 Kontiolahti	2. miesto	Marek MATIAŠKO	rýchlostné preteky

Cyklistika

Dráhová cyklistika

Symbolickú olympijskú pečať už od počiatku má v Dukle Trenčín práve cyklistika. Ešte pred zriadením strediska bol členom bratislavskej Dukly Jiří Daler, olympijský víťaz v stíhacích pretekoch na OH 1964 v Tokiu. K prvým trénerom patrili Daniel Gráč, olympionik z Tokia a medzi pretekármi aj trénermi bol olympijský víťaz Anton Tkáč. Na ceste i na dráhe získali v doterajšej histórii cyklisti oboch kolektívov vzácné úspechy na všetkých vrcholných podujatiach, ktorými sa pýši nielen vojenský šport.

Dráhová cyklistika je od vzniku Dukly v roku 1969 v nej permanentne a rovnako stabilné miesto má v Bratislave. Determinovala to dlho jediná dráha na Slovensku než bola vybudovaná ďalšia v Prešove. Pri zrode boli pretekári Dukly ŽTU (Ženíjno-technické učilište) a trénersky primát patrí Antonovi Gubrickému. K prvým menám patrili Petr Pavlíček, Miro Prymus, Jan Čáp, Ivan Pastucha. Prvé výraznejšie výsledky zaznamenali dráhari v roku 1973, odkedy začal pôsobiť v Dukle ako tréner bývalý olympionik z Ríma na tandeme s Jurajom Miklušicom – Dušan Škvarenina. Prvé medaily pre Duklu v medzinárodnej konkurencii získali stíhači Milan Puzrla a Zdeněk Dohnal na Letnej spartakiáde spriatelenej armád roku 1973 v Brne.

Dukla Trenčín, resp. jej detašované pracovisko Dukla Bratislava, stala sa vážnym konkurentom cyklistických dráharských centier v Dukle Praha a Dukle Brno. Prvé medaily vôbec pre stredisko zo svetového šampionátu získali dráhari v roku 1974 zásluhou členov stíhacieho družstva reprezentácie Milana Puzrlu a Zdeňka Dohnala v Montreale. Na upresnenie: vtedy ešte majster sveta A. Tkáč nebol čelnom Dukly, až od nasledujúceho roku. Olympijský triumf v šprinte Antona Tkáča a účasť ďalších troch pretekárov na OH 1976 v Montreale bol dôkazom kvalitnej práce. Boli nimi stíhači Zdeněk Dohnal a Jiří Pokorný, na ceste v časovke družstiev na 100 km štartoval Milan Puzrla. Kredit Dukly v nasledujúcom roku upevnili ziskom titulu majstrov sveta na tandeme Vladimír Vačkář s Miroslavom Vymazalom. Najvyšší lesk Dukle pridali v roku 1978 A. Tkáč v šprinte a tandem V. Vačkář – M. Vymazal ďalšími titulmi majstrov sveta. Pre upresnenie: obaja štartovali na OH ako členovia iných klubov, V. Vačkář na OH 1972 v šprinte a M. Vymazal na OH 1976 na 1 km.

„Zlatú éru“ dráharov Dukly v osemdesiatych rokoch predžili tandemy. Špeciálna disciplína zásluhou Pavla Martinka, Vítězslava Vobořila, Romana Řehounka, Jiřího Illeka a Lubomíra Hargaša, obohatila stredisko o 3 zlaté, 4 strieborné a 2 bronzové medaily z majstrovstiev sveta. Zodpovedným trénerom dráharov bol najdlhšie Dušan Škvarenina, ktorý od roku 1973 asistoval Antonovi Gubrickému, od roku 1978 na vedúcej pozícii až do roku 1990 a odchodu na trénerske angažmán do Mexika. Na všetkých úspechoch bol tiež „podpis“ Antona Tkáča ako klubového i reprezentačného trénera.

Na dobrom základe robili potom okrem A. Tkáča aj ďalší tréneri Miroslav Vymazal a napokon od roku 1992 Miroslav Burčík. Na čele oddielu dráhovej cyklistiky je spolu so Stanislavom Hrabákom. Účasť ich zverencov na predošlých troch OH a najmä medaily špecialistov na viacdňové preteky dvojíc Martina Lišku a Jozefa Žabku a tiež výsledky šprintérov svedčia o ich dobrej práci. Do bilancie Dukly nepatria dvaja bývalí dráhari Miroslav Junec (juniorský majster sveta na 1 km 1978) a Jiří Pokorný (stíhač – bronzový medailista OH 1980 a MS 1981), ktorí v tom čase neboli členmi Dukly.

DRÁHOVÍ CYKLISTI – OLYMPIONICI:

Peter Bazálik (šprint – 1996, tímový šprint – 2000, 2004), Zdeněk Dohnal (stíhacie preteky družstiev – 1972 člen Dukly Brno, 1976), Martin Hrbáček (šprint – 1996), Jaroslav Jeřábek (tímový šprint – 2000, 2004), Jan Lepka (tímový šprint – 2000, 2004), Martin Liška (madison – 2004), Jiří Pokorný (stíhacie preteky družstiev – 1976, 1980 ako člen Dukly Praha), Anton Tkáč (1 km s pevným štartom – 1972 ako člen Slovana Bratislava, šprint – 1976, 1980), Jozef Žabka (madison – 2004).

Cyklistika

● **PRVÍ CYKLISTI DUKLY** pod Trenčianskym hradom. Pri nich stoja prví tréneri (sprava) v uniforme Rudolf Schrimpel a na prvom bicykli Daniel Gráč.

● **TRÉNER** s významným mnohoročným podielom na úspechoch cyklistov – dráhárov Dukly PhDr. Dušan Škvarenina (16.10.1939-16.9.1997). Olympionik v pretekoch tandemov na OH 1960 v Ríme. V rokoch 1990-1993 bol trénerom reprezentácie Mexika spolu s Kamilom Haťapkom. Na prvej snímke je v uniforme, na druhej po jednom z víťazstiev s partnerom Jurajom Miklušicom.

● **MILAN PUZRLA** bol výnimočnou postavou cyklistickej Dukly. Bol úspešným pretekárom na dráhe i na ceste, pôsobil tiež ako tréner. Tento rodák z Veselí nad Moravou bol zverencom trénera Jiřího Dalera, olympijského víťaza a svetového rekordéra vo Favorite a Dukle Brno. Vtedy získal bronzovú medailu v družstve stíhačov na MS 1965 v San Sebastiane a striebornú v časovke družstiev na ceste na MS 1970 v Leicesteri. Z troch olympijských štartov (1968, 1972, 1976) dvakrát štartoval na dráhe ako stíhač a po tretí raz na ceste v časovke družstiev na 100 km (5.) už ako člen Dukly Trenčín. Za ňu získal bronzovú medailu na MS 1974 v Montreale v stíhacích pretekoch družstiev.

Cyklistika

● **ZDENĚK DOHNAL**. Tento znojemský rodák prešiel cez brnenský Favorit do Dukly ako špičkový dráhár. Na olympijských hrách 1976 v Montreale ako člen Dukly jazdil v družstve stíhačov, ktorému patrilo konečné 5.-8. miesto. Spolu s klubovým kolegom Milanom Puzrlom sa podieľal na zisku bronzovej medaily na majstrovstvách sveta 1974 v Montreale v stíhacích pretekoch družstiev. Na snímke na uvedených MS kvarteto na dráhe vedie práve Zdeněk Dohnal pred Michalom Klasom, Petrom Kocekom a Milanom Puzrlom. Na druhej snímke v olympijskom úbore.

● **TANDEMY** – „zlatá“ disciplína dráhových cyklistov Dukly Trenčín. Na svetových šampionátoch získali tandemy 5 titulov, 4 strieborné a 3 bronzové medaily. Na snímke z roku 1977 v boji na velodróme o titul čs. majstra. Najúspešnejší tandem Vačkář – Vymazal v dresoch Dukly.

● **ANTON GUBRICKÝ** mal veľký trénerský podiel na kvalite dráhových cyklistov Dukly. Ako aktívny pretekár mal tiež svoje kvality, o čom svedčí snímka z Veľkej ceny Slovaftu roku 1967 v Bratislave v šprinte v spoločnosti víťaza Daniela Morelona z Francúzska.

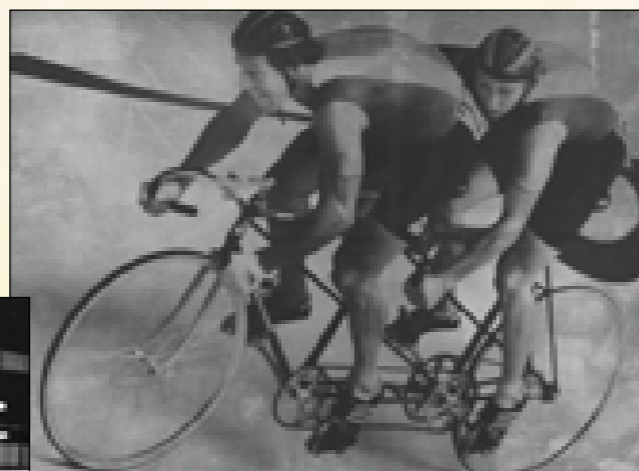

Cyklistika

● **VLADIMÍR VAČKÁŘ – MIROSLAV VYMAZAL** mali skvostnú kariéru, ale nemohli siahnuť po olympijských vavrínoch, pretože tandemy boli vyradené z programu OH ... Olympijskú atmosféru však skúsili v individuálnych disciplínach: V. Vačkář roku 1972 v šprinte a M. Vymazal v Montreale 1976 na 1 km s pevným štartom (obaja vtedy Dukla Pardubice). Po skúškach s inými partnermi (Vačkář o. i. jazdil aj s Tkáčom) sa napokon našli, vytvorili ideálnu symbiózu a stali sa 4-násobnými majstrami sveta na tandeme. Ich výsledky na MS: 1973 v San Sebastiane 1. miesto (čl. Dukly Pardubice), 1974 v Montreale 1. miesto (čl. Dukly Brno), 1975 v Liège 2. miesto (čl. Dukly Praha), 1977 v San Cristóbal 1. miesto (čl. Dukly Trenčín), 1978 v Mníchove 1. miesto (čl. Dukly Trenčín), 1979 v Amsterdame 3. miesto (čl. Dukly Trenčín). Štyrikrát obliekli dúhové tričká majstrov sveta títo dvaja cyklisti. Obaja boli istý čas trénermi, Miroslav Vymazal (9.4.1952 – 18.10.2002) pôsobil ako tréner v Dukle Trenčín.

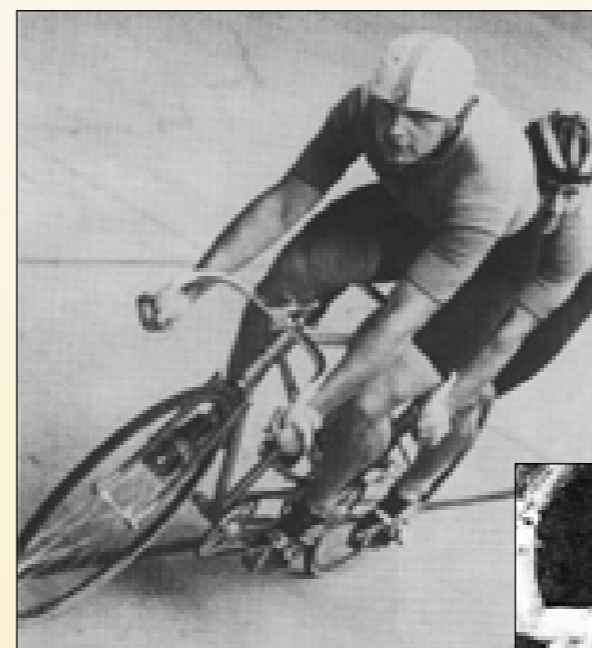

● **IVAN KUČÍREK – PAVEL MARTÍNEK** boli ďalším úspešným tandemom. Pozoruhodný bol veľký vekový rozdiel medzi nimi 16 rokov. Obaja odchovanci brnenskej cyklistiky najprv skúsili uplatniť sa individuálne, najmä starší Ivan Kučírek, ktorý bol dobrým šprintérom (bronzová medaila na MS 1971 a trojnásobný štart na OH v šprinte 1964, 1968, 1972). Potom s klubovým partnerom Milošom Jelínkom na tandeme získal prvú striebornú medailu na MS 1976 v Monteroni. Výsledky Ivana Kučírka s Pavlom Martínkom na MS: 1980 v Besancone 1. miesto (čl. Favoritu Brno), 1981 v Brne 1. miesto (čl. Favoritu Brno), 1982 v Leicestri 1. miesto (P. Martínek čl. Dukly Trenčín), 1983 v Zürichu 2. miesto (P. Martínek čl. Dukly Trenčín). Na snímkach Ivan Kučírek s Pavlom Martínkom v plnom tempe na velodróme a po dekorovaní v tričkách majstrov sveta.

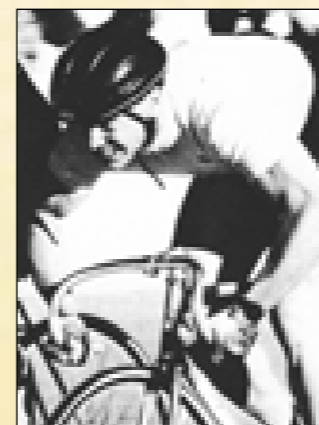

Cyklistika

● **VÍTĚZSLAV VOBOŘIL – ROMAN ŘEHOUNEK** sa stali vynikajúcimi pokračovateľmi v tradícii tandemov. Dva rozdielne typy dali dohromady a trénovali v Dukle cyklistickí „matadori“ A. Tkáč s M. Vymazalom. Už v prvej spoločnej sezóne 1985 sa stali majstrami sveta v Massano del Grappa. Titul obhájili v nasledujúcom roku v Colorado Springs. Do tretice V. Vobořil vyjazdil bronzovú medailu na MS 1987 (už ako člen Favoritu Brno) vo Viedni s novým partnerom a klubovým kolegom Lubomírom Hargašom, ktorý v poslednej chvíli nahradil chorého R. Řehounka. Na fotomontáži z dobovej tlače triumf tandemu V. Vobořil – R. Řehounek na MS 1986 v Colorado Springs po finálovom víťazstve nad reprezentantmi USA.

● **JIŘÍ ILLEK – LUBOMÍR HARGAŠ** boli ďalšou tandemovou dvojicou, pôvodne z brnenskej cyklistickej liahne. Vodič J. Illek, odchovanec víťaza Pretekov mieru 1964 Jana Smolíka, mal v L. Hargašovi z Favoritu partnera, s ktorým dvakrát na majstrovstvách sveta vystúpil na piedestál: v Gente roku 1988 na tretí a v Lyone roku 1989 na druhý stupienok. Na snímkach tandem Jiří Illek s Lubomírom Hargašom v plnej jazde a na bronzovom stupni na MS 1988 v belgickom Gente za víťaznými Francúzmi v zložení Colas – Magné a Nemcami Greilom a Buchtmannom.

● **JAROSLAV JEŘÁBEK** splnil sen svojho otca, bývalého cyklistu. Stal sa držiteľom medaily z majstrovstiev sveta juniorov v roku 1989 v Moskve. Jeho šprintérsky talent v Dukle a v reprezentácii pestovali traja svetoví šampióni: jeho objaviteľ Vymazal a tiež Tkáč s Vačkářom. Z dvoch štartov na olympijských hrách mal úspešnejší prvý v Sydney, kde bol členom tímového šprintu na bodovanom šiestom mieste.

● **LUBOMÍR HARGAŠ – PAVEL BURÁŇ** boli poslednými úspešnými pretekármi na tandeme, ktorí nadviazali na predošlú slávu československých dvojíc. Počas členstva v Dukle Lubomír Hargaš prešiel na miesto vodiča a partnerom vzadu sa stal Pavel Buráň z Favoritu Brno.

Ten bol dvakrát strieborný medailista na MS juniorov v šprinte (Cleveland 1990 a Colorado Springs 1991). Dvakrát ostali tesne od titulu majstrov sveta, na MS dvakrát prehrali až vo finále: v Stuttgarte roku 1991 a vo Valencii roku 1992. Na snímkach posledný „strieborný“ štart tandemu L. Hargaš – P. Buráň na MS v Španielsku roku 1992 a Lubomír Hargaš s trénerom Ivanom Kučírkom.

● **JOZEF ŽABKA – MARTIN LIŠKA** sa zásluhou dlhoročného spoločného tréningu a perfektnou súhrou stali extratriedou a žiadanou dvojicou v madisone a v šesťdňových pretekoch. Popri účasti na olympijských hrách v Aténach získali zatiaľ dve medaily na šampionátoch Európy.

Cestná cyklistika

Dukly má nemenej vynikajúcich postáv vo všetkých obdobiach, hoci sa nemôže pochváliť toľkými medailami z vrcholných podujatí ako dráhová. Početné reorganizácie, presuny oddielu a zmeny na trénerských postoch ovplyvnili negatívne podmienky i výsledky cestárov. V skromných začiatkoch v roku 1969 začínala partia zo Spojovacieho učilišťa z Nového Mesta nad Váhom a z priekopníkov treba spomenúť mená Petra Ftoreka, Eda Kuračku, Jiřího Sádovského, Zdena Voráčka, Hančára, Kulhánka.

Základy trénerske i funkcionárske položil Rudolf Schrimpel. Na jeho prácu nadviazal už od roku 1970 Daniel Gráč, účastník OH 1964 v Tokiu, Pretekov mieru a viacnásobný čs. šampión na ceste i na dráhe, držiteľ viacerých čs. rekordov. Tento univerzálny cyklista prišiel z Dukly Brno, pre ktorú získal vavríny na ceste, na dráhe i v teréne. Nikdy nemohol realizovať svoje odborné i praktické kvality na profesionálnej úrovni pre stále zmeny, presúvanie a rušenie družstva cestárov a vytvoril tak rovnocennú konkurenciu Dukle Brno a RH Plzeň. Napriek tomu im často pretekári z Dukly Trenčín ukázali chrbát s nápisom na tričku ako Pavol Čambal, Ján Stejskal, Pavol Gálik, Václav Antoš, Ján Ciutti, neskôr takí jazdci ako Jiří Stratílek, Anton Novosad, Vendelín Kvetan, Milan Jurčo, Jozef Regec, Peter Prívvara, či Pavel Padrnos.

Až na jednu výnimku, nemožno do bilancie Dukly zaradiť úspechy Milana Puzrlu. Okrem bronzovej medaily z MS 1974 v stíhacích pretekoch družstiev všetky ostatné dosiahol, podobne ako Daniel Gráč, v Dukle Brno. Svoje skúsenosti Puzrla odovzdával v Dukle ako tréner od roku 1978. Istý čas pôsobil pri cestároch aj Dušan Škvarčina.

Najväčšou perlou na náhrdelníku úspechov cestárov Dukly ostáva strieborná medaila Milana Dvorščika z MS roku 1994 zo Sicílie, pričom treba zdôrazniť, že ide o prvú medailu Slováka z cestného šampionátu. Vysokú hodnotu malo 3. miesto Miroslava Liptáka na Pretekoch mieru 1991. Tiež jeho celkové prvenstvo na etapových pretekoch Okolo Slovenska v roku 1990, ako štvrtého cyklistu z Dukly, resp. bývalého pretekára Dukly po Pavlovi Čambalovi (1974), Josefovi Dvořákoví (1975) a pred Jánom Valachom (1996). K najnovším aktivitám cestárov patria víťazstvá v etapových pretekoch v zahraničí Maroša Kováča a Jána Šipekyho, tiež Mateja Jurča medzi profesionálmi. Patria na konto realizačného tímu pod vedením hlavného trénera Vendelína Kvetana a jeho kolegov Josefa Dvořáka a Pavla Ďurecha. Najväčší úspech v histórii slovenskej cestnej cyklistiky zaznamenal bývalý člen Dukly Peter Velits v podobe majstra sveta 2007 v kategórii do 23 rokov v Stuttgarte.

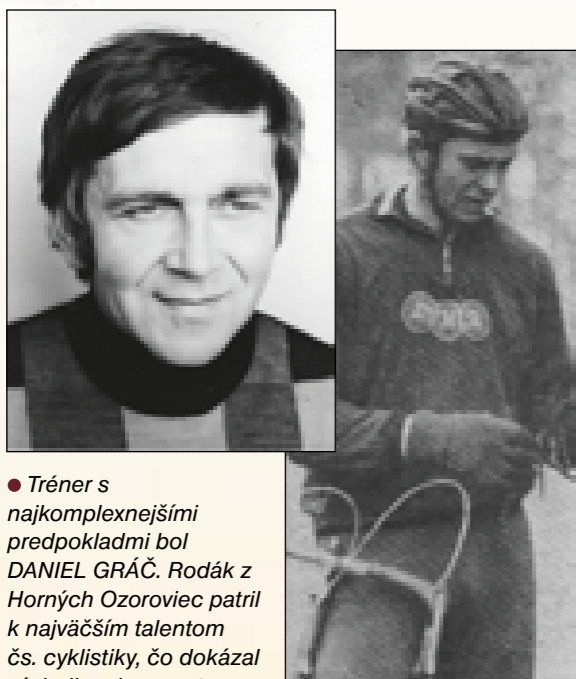
CESTNÍ CYKLISTI – OLYMPIONICI:

Milan Dvorščik (cestné preteky a časovka – 1996, cestné preteky – 2000), Matej Jurčo (cestné preteky a časovka – 2004), Miroslav Lipták (časovka družstiev – 1992, cestné preteky a časovka – 1996), Róbert Nagy (cestné preteky – 1996, 2000), Pavel Padrnos (časovka družstiev – 1992), Milan Puzrla (časovka družstiev – 1976, ako člen Dukly Brno 1968, 1972), Martin Riška (cestné preteky – 2000), Ján Valach (cestné preteky – 1996).

Cyklistika

● **Tréner s najkomplexnejšími predpokladmi bol DANIEL GRÁČ.** Rodák z Horných Ozoroviec patril k najväčším talentom čs. cyklistiky, čo dokázal výsledkami na ceste, na dráhe i v cyklokrose.

Trénerom v Dukle bol v niekoľkých intervaloch. V rokoch 1977 – 1981 bol ústredným trénerom Čs. zväzu cyklistiky. Na snímkach z mladších rokov so znakom Dukly a v súčasnosti.

● **MILAN DVORŠČÍK.** Jeho zásluhou má Dukla najlepší výsledok v cestnej cyklistike. Tento Práznovčan a rodák z Považskej Bystrice už ako junior bol na MS 1987 v Bergame členom družstva na štvrtom mieste, na MS 1988 v Odense členom družstva v časovke na ceste, ktoré získalo strieborné medaily. V tom istom roku bol druhý na Pretekoch mieru mládeže, vyhral ďalšie juniorské etapové preteky doma i v zahraničí. Vojenčinu začal v Dukle Brno, odkiaľ prešiel do Dukly Trenčín. Tu rozšíril svoju zbierku víťazných trofejí. Tou najcennejšou bola strieborná medaila z MS v Capo d'Orlando v roku 1994 v cestných pretekoch jednotlivcov. Na záver kariéry jazdil ako profesionál, vyhral preteky Okolo Juhoslávie 1999 a o rok štartoval na OH v Sydney. Napokon získal licenciu rozhodcu UCI.

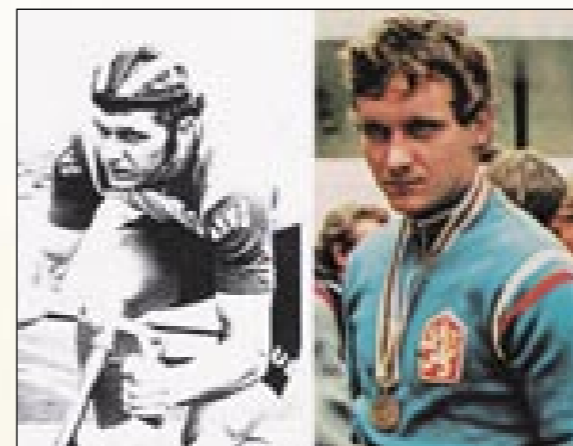

● **DVE PODOBY MILANA DVORŠČÍKA:** ako junior v reprezentačnom čs. tričku a na stupňoch víťazov na MS 1994 pri víťazovi Pedersenovi (Dánsko) a tretom Menginovi (Francúzsko).

● **MIROSLAV LIPTÁK.** Odchovanec Mníchovej Lehoty a trénera Zdena Šíbra začínal abecedu cyklistiky na trenčianskej IŠŠ. Bol dobrým žiakom, čo potvrdil víťazstvom na Pretekoch mieru mládeže 1986. Cyklistickú univerzitu absolvoval v Dukle Brno, avšak na rozdiel od iného Trenčana Jána Svoradu ml. v nej neostal a prešiel do Dukly Trenčín. Tu vybrúsil svoj talent podľa svojho vzoru Milana Jurča. Z dvoch olympijských štartov má najlepšie ôsme miesto v časovke družstiev na ceste z Barcelony. Presadil sa o. i. na Pretekoch mieru, kde v roku 1989 skončil piaty a v roku 1991 tretí.

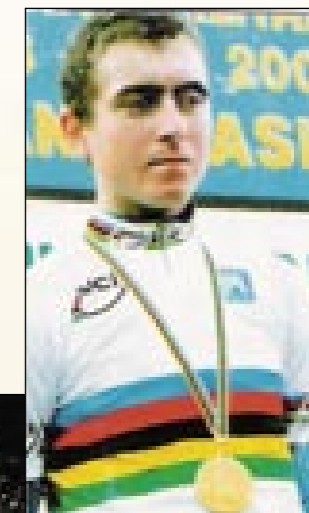
Cyklistika

● **MILAN JURČO,** tento prvý slovenský cyklista v profesionálnom pelotóne, tiež prvý Slovák na trase Tour de France i Giro di Italia, prešiel tiež trenčianskou Duklou (roku 1979). Bol držiteľom dvoch medailí z MS ako člen bratislavského Interu z časoviek družstiev na ceste (Praha 1981 bronzová a Massano del Grappa 1985), trikrát bol v prvej desiatke celkového poradia na Pretekoch mieru. Po skončení aktívnej pretekárskej činnosti je podnikateľom v rodnom Dovalove. Istý čas bol predsedom Slovenského zväzu cyklistiky. Je na čele cyklistického klubu Tatranské orly Liptovský Hrádok, pôsobí ako organizátor, rozhodca i sponzor.

● **VENDELÍN KVETAN** – terajší hlavný tréner cestnej cyklistiky v Dukle bol vynikajúcim pretekárom. Okrem niekoľkých domácich majstrovských medailí a z vrcholných vojenských súťaží dosiahol viaceré hodnotných výsledkov v etapových i jednorázových pretekoch. Pamätným je najmä jeho víťazstvo na najstarších a najdlhších jednorázových pretekoch na území Česko-Slovenska v roku 1982 /53. ročník/ na trati Praha – Karlove Vary – Praha /262km/ v traťovom rekorde 6:19:00 h. Snímka je z jeho dojazdu do cieľa na štadióne Sparty.

● **MATEJ JURČO** ako veľký talent ide v cyklistickej stope otca Milana. Už v juniorskom veku prenikol medzi najlepších na Európskych olympijských hrách mládeže roku 1999 v Esbjergu ziskom bronzovej medaily. Ako člen Dukly sa presadil v roku 2003 ziskom vojenského majstra sveta na Sicílii. Štartoval na olympijských hrách v Aténach a úspešne si počína na cestách medzi profesionálnymi cyklistami.

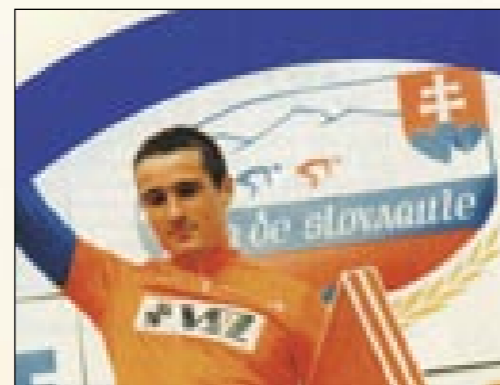
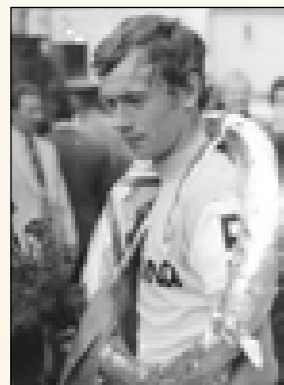
Vítězi etapových mezinárodných pretekov OKOLO SLOVENSKA

(1974)
ako člen Interu
Bratislava

(1975)
ako člen Dukly
Trenčín

(1990)
ako člen Dukly
Brno

(1996)
ako člen Dukly
Trenčín

● Pavol Čambal

● Josef Dvořák

● Miroslav Lipták

● Ján Valach

OLYMPIJSKÉ HRY			
1976	1. miesto	Anton TKÁČ	šprint
MAJSTROVSTVÁ SVETA			
1974 Montreal	1. miesto	Anton TKÁČ	šprint
1976 Montreal	1. miesto	Anton TKÁČ	šprint
1977 San Cristobal	1. miesto	Vladimír VAČKÁŘ, Miroslav VYMAZAL	tandem
1978 Mníchov	1. miesto	Anton TKÁČ	šprint
1978 Mníchov	1. miesto	Vladimír VAČKÁŘ, Miroslav VYMAZAL	tandem
1979 Amsterdam	3. miesto	Vladimír VAČKÁŘ, Miroslav VYMAZAL	tandem
1982 Leicester	1. miesto	Pavel MARTÍNEK	tandem
1983 Zürich	2. miesto	Pavel MARTÍNEK	tandem
1985 Massano del Grappa	1. miesto	Vítěslav VOBOŘIL, Roman ŘEHOUNEK	tandem
1986 Colorado Springs	1. miesto	Vítěslav VOBOŘIL, Roman ŘEHOUNEK	tandem
1988 Gent	3. miesto	Jiří ILLEK	tandem
1989 Lyon	2. miesto	Jiří ILLEK	tandem
1991 Stuttgart	2. miesto	Lubomír HARGAŠ	tandem
1992 Valencia	2. miesto	Lubomír HARGAŠ	tandem
1994 Sicília	2. miesto	Milan DVORŠČÍK	cestné preteky

MAJSTROVSTVÁ EURÓPY			
2002 Amsterdam	3. miesto	Jozef ŽABKA, Martin LIŠKA	madison
2003 Moskva	3. miesto	Peter BAZÁLIK	keirin
2004 Taliansko	2. miesto	Jozef ŽABKA, Martin LIŠKA	madison
MAJSTROVSTVÁ SVETA JUNIOROV			
1989 Moskva	2. miesto	Jaroslav JERÁBEK	šprint

Džudo

Džudo

Ázijské športy džudo a karate si našli pozoruhodnú popularitu aj v Európe. V čs. vojenskom športe bolo džudo už do počiatku organizovaných foriem. Z Prahy družstvo presídlilo do Plzne, odkiaľ v januári roku 1968 bolo preložené do vzniknutého AS Dukla v Banskej Bystrici. Odvtedy až doteraz patria džudisti k úspešným odvetviam, keď rozširujú medailovú bilanciu zo všetkých vrcholných súťaží. Rozdiel je v tom, že oproti dominantným českým borcom v minulosti sú teraz v Dukle slovenskí.

Netradičný šport v Dukle od počiatku stál na základoch zanietenej a odborne kvalifikovanej práci českých trénerov a pretekárov. Osobitne treba vyzdvihnúť pôsobenie dlhoročného šéftrénera Jiřího Syneka, prakticky od začiatku až do jeho odchodu do dôchodku, ba i potom pomáhal ako konzultant. Tohtoročný jubilant (80 rokov) bol tiež autorom odborných knižných publikácií, podieľal sa na inštruktážnych filmoch a pre propagáciu džuda urobil veľa v Čechách, na Slovensku i v zahraničí.

Na dlhoročnej úspešnosti džudistov Dukly mali zásluhu aj ďalší špičkoví tréneri. Takými boli bývalí reprezentanti Michal Vachun, Ludvík Wolf a neskôr jeho odchovcanci Vladimír Novák, Stanislav Tůma, Vladimír Procházka či Ján Gregor, s mládežou pracoval František Jirsák. Vôbec prvú medailu získal ťažký Vladimír Novák v roku 1971 na Majstrovstvách spriatelenej armád v KĽDR. Taktiež prvú medailu z majstrovstiev Európy v roku 1975 získal V. Novák a o rok bol v Montreale prvým džudistom – olympionikom. Svojou hmotnosťou bol kvalitným sparringpartnerom svojmu nástupcovi Vladimírovi Kocmanovi. Ten bol vôbec prvým čs. džudistom, ktorý získal olympijskú medailu (1980) i medailu zo svetového šampionátu (1981).

Vrcholným obdobím džudistov Dukly boli osemdesiate roky, kedy získali 10 medailí z vrcholných súťaží. Podieľali sa na nich okrem Vladimíra Kocmana v ľahších hmotnostiach Pavel Petříkov, Stanislav Tůma, Jaroslav Kříž a Vincent Riňák. V nasledujúcom decéniu priviezli medaily Josef Věšek a Semír Pepic, ktorý neskôr reprezentoval Austráliu na OH v Aténach. Na svetových armádnych a univerziádnych súťažiach bol viacnásobne úspešný Marek Matuszek, ktorý prevzal funkciu hlavného trénera a vedie oddiel spolu s Jánom Gregorom ml. Istý trénerský podiel v Dukle mal aj ukrajinský tréner Dmitro Vološčuk. Členom Dukly bol svojho času český olympionik Jiří Sosna (1988, 1992) a členom Strediska vrcholového športu mládeže v Dukle bol tiež Jozef Krnáč, držiteľ striebornej medaily z OH 2004 v Aténach.

Bez ohľadu na podmienky pracovali džudisti Dukly na tatami naplno, počínajúc telocvičňou ČH na Uhlisku, v malej telocvični či v hlavnej športovej hale na Štiavničkách cez telocvičňu SOU na Kačici či kasárňach v Radvani až po džudistickú telocvičňu v športovej hale, po rekonštrukcii odovzdanú do užívania v roku 1999. Dukla má v najnovšom období v Tomášovi Göghovi (postoje) konečne majstra Európy a v Zoltánovi Pálkovácsovi nádejného nástupcu ťažkých hmotností.

DŽUDISTI – OLYMPIONICI:

Vladimír Kocman (1980), Jaroslav Kříž (1980), Marek Matuszek (1996, 2000), Vladimír Novák (1976), Zoltán Pálkovács (2004), Semír Pepic (1996, za Austráliu 2004), Pavel Petříkov (1980, za český klub 1988, 1992), Josef Věšek (1992).

● **DŽUDISTI DUKLY B. Bystrica** z roku 1971. V hornom rade zľava: Marián Brzybohatý, Karel Halbrštát, Zdeněk Stoklásek, tréner Jiří Synek, Vladimír Novák, Jiří Vach, František Elis, Josef Sypták, metodik Jiří Šťastný. V dolnom rade zľava: Václav Matuška, Josef Fűbacher, František Jirsák, Oldřich Swaczyna, tréner Michal Vachun, Vladimír Procházka, Pavel Vaněk, Zdeněk Trejbal.

● **VLADIMÍR NOVÁK** bol prvým čs. džudistom ťažkej hmotnosti, ktorý u zahraničných súperov vzbudzoval rešpekt a dokázal sa aj proti nim presadiť. Na snímke už v roli trénera, ktorý dokázal svoje dlhoročné skúsenosti odovzdať ďalším adeptom džuda.

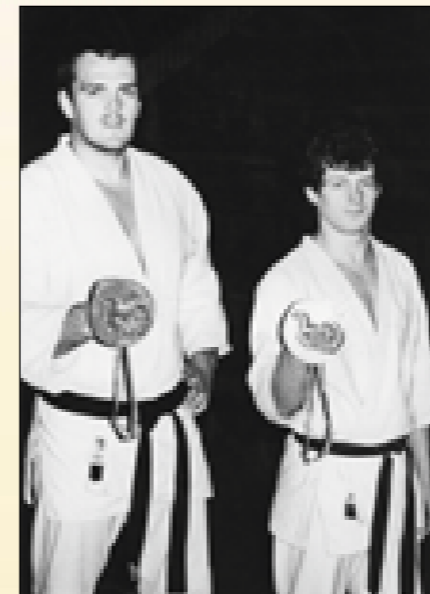
● **KAREL PURKERT** bol prvým juniorským majstrom Európy z džudistov Dukly. Dokázal to v roku 1978 v Miškolci. Na stupňoch víťazov zľava: druhý Grzegorzek (Poľsko), víťaz Karel Purkert a dvaja s bronzovou medailou Kunze (NDR) a Fabian (Juhoslávia).

● **STANISLAV TŮMA** bol veľkým bojovníkom na tatami, čo ilustruje aj táto fotografia z ošetrovania lekárom počas duelu. Pre Duklu získal bronzovú medailu na ME roku 1982.

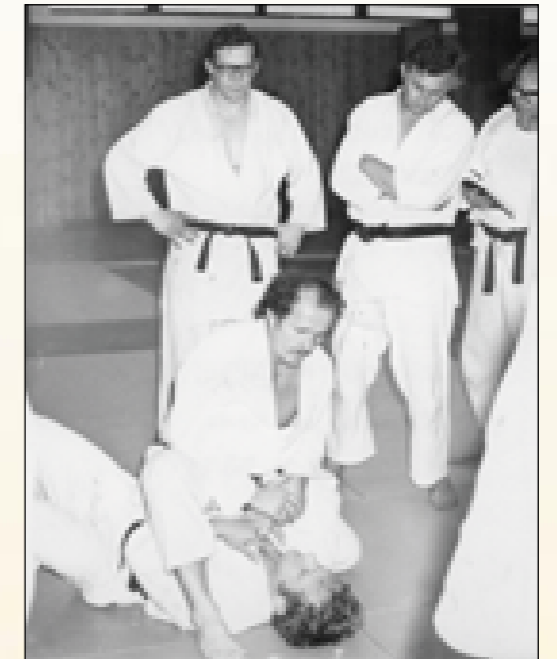
● **JAROSLAV KRÍŽ** prispel do zbierky Dukly dvomi striebornými medailami z ME v rokoch 1983 a 1984, taktiež medailami z vojenských súťaží. Ako dokazuje snímka, z jeho držania sa ťažko dalo uniknúť.

● **PAVEL PETŘÍKOV** dosiahol jedinú medailu svojej aktívnej činnosti práve v Dukle. Rovnako len pri prvom z troch olympijských štartov bodoval ako člen Dukly. Na snímke pózuje po úspechu na MS v Maastrichte aj s V. Kocmanom s medailami mimoriadnych rozmerov.

● **VINCENT RIŇÁK** bol prvým slovenským džudistom Dukly, ktorý získal medailu. Bola bronzová a vybojoval ju na juniorských ME v roku 1988.

● **TRÉNERSKE DUO V+W** pri inštruktáži v kimonách. V akcii na tatami je Michal Vachu a z prizeraúcich trénerov na školení priamo nad ním stojí Ludvík Wolf. Obaja prispeli k vysokej úrovni džudistov Dukly.

● **SEMÍR PEPIC** s juhoslovanským pôvodom (konkrétne z Podgorice v Čiernej Hore), odchovanec trnavského klubu, patril k dlhoročným oporám Dukly. Po dvoch medailách z juniorských ME (1990 a 1991) siahol na seniorskú medailu z ME roku 1999 v Bratislave v absolútnej súťaži bez rozdielu hmotnosti.

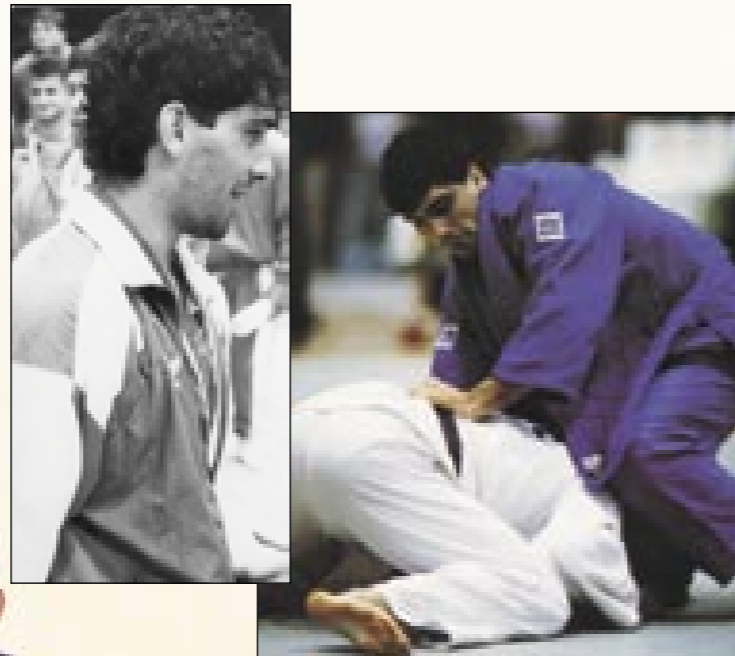

Džudo

● **JOSEF VĚNSEK** našiel v Banskej Bystrici podmienky pre špičkové džudo a našiel si tu aj manželku. Jeho vrcholom bola strieborná medaila z majstrovstiev Európy roku 1991 v Prahe. Odtiaľ z finálového duelu s Nemcom Dottom je dôkaz o novinke – farebnom kimone a na ďalšej snímke Věnsěk s medailou.

● **ZOLTÁN PÁLKOVÁCS** nadväzuje v Dukle na tradíciu ťažkých váh. Po medailových úspechoch na juniorských šampionátoch slovenské džudo čaká na jeho prienik medzi najlepších aj v seniorskej konkurencii.

● **GREGOROVCI** sú jedným z dôkazov vernosti Dukle. Na tatami bol úspešnejší syn ziskom štyroch medailí z MS a ME, zatiaľ čo otec iba na vojenských súťažiach. Ján Gregor st. i Ján Gregor ml. majú na džudistickej Dukle zásluhy aj ako tréneri.

● **TOMÁŠ GÖGH** – majster Európy v roku 2004 vo Vilniuse (v postojoch).

Džudo

● **MAREK MATUSZEK** bol najúspešnejší v akademických a vojenských súťažiach najvyššieho rangu, odkiaľ má zbierku medailí. Olympionik a účastník mnohých šampionátov odovzdáva svoje skúsenosti ako hlavný tréner džudistov Dukly.

OLYMPIJSKÉ HRY			
1980 Moskva	3. miesto	Vladimír KOČMAN	nad 95kg
MAJSTROVSTVÁ SVETA			
1981 Maastricht	2. miesto	Pavel PETŘÍKOV	do 60kg
1981 Maastricht	3. miesto	Vladimír KOČMAN	nad 95kg
1983 Moskva	2. miesto	Vladimír KOČMAN	nad 95kg
2005 Moskva	2. miesto	Ján GREGOR	postoje v džude do 90kg
2006 Odesa	2. miesto	Ján GREGOR	alysh nad 90kg
2006 Odesa	3. miesto	Ján GREGOR	kurash nad 90kg
MAJSTROVSTVÁ EURÓPY			
1975 Lyon	3. miesto	Vladimír NOVÁK	do 95kg
1975 Kyjev	2. miesto	Vladimír NOVÁK	bez rozdielu váh
1980 Viedeň	3. miesto	Vladimír KOČMAN	nad 95kg
1981 Debrecen	3. miesto	Pavel PETŘÍKOV	do 60kg
1982 Rostock	3. miesto	Stanislav TŮMA	do 71kg

1983 Paríž	2. miesto	Jaroslav KRÍŽ	do 65kg
1984 Liège	2. miesto	Jaroslav KRÍŽ	do 65kg
1991 Praha	2. miesto	Josef VĚNSEK	do 71kg
1999 Bratislava	2. miesto	Semír PEPIC	bez rozdielu váh
2004 Vilnius	1. miesto	Tomáš GÖGH	postoje v džude do 90kg
2005 Moskva	3. miesto	Ján GREGOR	postoje v džude do 90kg
MAJSTROVSTVÁ EURÓPY JUNIOROV			
1976 Lodž	3. miesto	Vladimír KOČMAN	do 95kg
1978 Miškolc	1. miesto	Karel PURKERT	do 78kg
1988 Viedeň	3. miesto	Vincent RIŇÁK	do 78kg
1990 Ankar	3. miesto	Semír PEPIC	nad 95kg
1991 Piekšämäki	2. miesto	Semír PEPIC	nad 95kg
1999 Rím	2. miesto	Zoltán PÁLKOVÁCS	do 100kg
2000 Nikózia	3. miesto	Zoltán PÁLKOVÁCS	do 100kg

Futbal

Futbal

Prvými športovcami – vojakmi v Banskej Bystrici boli ešte pred vznikom strediska futbalisti. Bolo to 1. júla 1965, keď prišla prvá jedenástka. Po provizóriu na štadióne hráčov presťahovali do budovy z panelov honosne nazvanej Robotnícky hotel. Dukla nadviazala na bohatú futbalovú tradíciu v meste, veď tu prvý zápas hrali už v roku 1893 a prvý klub BSC, založený v roku 1900, mal aj futbal. Po ňom prišla Slávia, ŠK, Červená hviezda a Partizán. Za skutočnú predchodkyňu po vojenskej linke možno považovať PDA (1953), DA (1954) a VTJ Dukla (1956). Napokon dokázali futbalisti v nových formách vrcholového vojenského športu najviac.

Prvú vojenskú futbalovú rotu pod vedením trénera Viliama Kováčika tvorili hráči: Bálent, Friedl, Golha, Grman, Gulda, Hnízdo, John, Kaclik, Klimeš, Kováčik, Krištofik, Palaga, Šalamon, Škorupa, Šporka, Štofa, Trkovský, Urban a Žarnovký. Rok 1968 bol rokom prvej veľkej eufórie, keď sa cez divíziu a II. celoštátnu ligu prebojovala futbalová Dukla v tretej sezóne do I. ligy. Ešte v tom istom roku práve spomedzi zverencov úspešného trénera Arnošta Hložeka bol na OH do Mexika nominovaný druhý olympionik Dukly Ladislav Petráš.

Na štadióne SNP na Štiavnickách sa najvyššia súťaž hrala iba rok. Návrat do nej sa podaril až roku 1977, o čo sa postaral kolektív pod vedením trénerov Jána Škripka a Oldřicha Břízu. Prvoligové kopačky vojaci obúvali do roku 1982, kedy zostúpili. Tretí comeback s trénerom Jozefom Adamcom bol trvalejší (1983-1992). Po štvrtý raz zostúpili v poslednom roku ČSFR. Od 1. júla 1993 sa futbal stal príspevkovou organizáciou mimo AŠK. Samostatný FK Dukla píše novú kapitolu histórie v samostatnej Slovenskej republike. Na rozdiel od slávnejšej menovkyne Dukly Praha, ktorej futbalový klub v roku 2000 zanikol, tá banskobystričká je naďalej životaschopná.

Najvyššou medzinárodnou súťažou s účasťou Dukly bol Pohár UEFA. Pri premiére v roku 1984 bola vyradená bundesligovou Borussia Mönchengladbach (2:3, 1:4). Pri druhom štarte v tejto súťaži v roku 2004 už nebol futbal v štruktúre AŠK. K ďalším úspechom možno zaradiť prvenstvo Dukly v Marlboro cupe v Maďarsku (1983), v Dunhil Inter City cupe v malajzijskom Kuala Lumpur (1986) a prvenstvo v skupine Interpohára (1991). Z domácich vrcholov je pamiatka v klubovej vitríne v podobe Slovenského pohára (1981), pričom treba pripomenúť aj dve účasti vo finále (1970 a 1984). Dukla bola viacnásobným víťazom putovného Pohára Slovenského národného povstania, najstaršieho futbalového turnaja na území Slovenska, poriadaného v B. Bystrici od roku 1945. Z mládežníckych kolektívov boli majstrami ČSFR dorastenci Dukly (1989) aj žiaci (1985), majstrami Slovenska dorastenci (1988, 1989) aj žiaci (1984, 1985). Členmi reprezentačného mužstva

dorastu ČSFR, ktoré získalo titul majstra Európy 1990 v Erfurte boli Marek Penksa a Maroš Matejka.

Tréneri futbalu v neustále cirkulujúcom kádri hráčov vo vojenských zložkách to mali zložité. Preto si popri uvedených tréneroch A. Hložekovi, J. Škripkovi, O. Břízovi a J. Adamcovi (hral na MS 1962 a 1970) zaslúžia pripomenúť aj ďalší tréneri Bohumil Musil, František Cerman, Dušan Čikel, Karol Ďurina, Pavol Hudcovský, Juraj Lakota, Anton Hrušecký, Anton Dragúň, Stanislav Jarábek (hral na OH 1968), Anton Jánoš, Stanislav Seman (hral na OH, MS, ME), Pavol Michalík, Ján Ilavský, Peter Benedik, Igor Novák. Pod ich vedením hrali a zdokonaľovali svoj kumšt viacerí kvalitní futbalisti. Najlepší z nich obliekli reprezentačný dres, iní získali angažmán v zahraničí. Najvyššie stojí vo futbalovej Dukle František Kunzo, člen zlatého olympijského mužstva ČSSR roku 1980 v Moskve.

Do galérie najväčších postáv možno zaradiť aj tých futbalistov, ktorí prešli banskobystričskou Duklou a mimo nej získali najväčšie úspechy svojej kariéry. V tejto hierarchii treba uviesť mená: Milan Albrecht (1. miesto ME do 23 rokov – 1972), Peter Fieber (MS 1990), Ladislav Jurkemik (3. miesto ME 1980, 1. miesto ME 1976, MS 1982), Dušan Keketi (1. miesto ME do 23 rokov – 1972, 3. miesto ME 1980), Ján Kocian (MS 1990, futbalista ČSFR 1990), Miroslav Král (OH 1968), Ladislav Kuna (MS 1970, futbalista ČSSR 1969), Marián Masný (1. miesto ME 1976, 3. miesto ME 1980, MS 1982), Pavol Michalík (1. miesto ME 1976), Anton Ondruš (1. miesto ME 1976, 3. miesto ME 1980), Ladislav Petráš (OH 1968, MS 1970), Jaroslav Pollák (1. miesto ME 1976, MS 1970, 3. miesto ME 1980), Ján Pivarník (MS 1970, 1. miesto ME 1976, futbalista ČSSR 1974), Stanislav Seman (1. miesto OH 1980, 3. miesto ME 1980, MS 1982). V Dukle hral aj predseda Únie futbalových trénerov Slovenska Ladislav Borbély, neskorší tréneri reprezentácie Slovenska Ladislav Petráš, Ladislav Jurkemik a Ján Kocian a ďalší boli trénermi iných výberov.

FUTBALISTI – OLYMPIONICI:

František Kunzo (1980), Ladislav Petráš (1968).

● **FUTBALISTI DUKLY B. BYSTRICA**, ktorí po prvý raz postúpili v roku 1968 do I. ligy. Horný rad zľava: Rudolf Mažgut, Mikuláš Czingel, Anton Škorupa, Mário Buzek, Milan Sokol, Ing. Miroslav Chovan, MUDr. Alexander Binovský, Karel Vojáček, Ladislav Petráš, tréner Arnošt Hložek. Dolný rad zľava: Anton Búrik, Ján Medvid, Ivan Friedl, Štefan Šarišský, Imrich Deák, Ľubor Škvarenina, Ľubomír Škamla, Lórant Majthényi. Ďalší hráči, ktorí sa o postup zaslúžili: Ladislav Čumita, Jozef Hanzlík, Zoltán Šalomon, Vladimír Šebeš, Ing. Imrich Šporka, František Žarnovský.

● **LADISLAV PETRÁŠ** – prvé futbalové eso Dukly B. Bystrica. Fenomenálny strelec, účastník olympijských hier i majstrovstiev sveta. V prvom stretnutí s Duklou Praha roku 1968 (3:1) dal Ivovi Viktorovi všetky tri góly ... Na snímkach v klubovom i reprezentačnom drese.

● **DUKLA BANSKÁ BYSTRICA** – víťaz Slovenského pohára v roku 1981. V hornom rade zľava: Jozef Majzlík, Jozef Kubica, Igor Samotný, Milan Nemeč, Emil Kolkus, František Kunzo. V strednom rade zľava: Dušan Boroš, Ján Kocian, Stanislav Močár, Karol Brezík, Ivan Nemčický, Michal Kopej, Jozef Michálek. V dolnom rade zľava: Jaroslav Kališ, Ivan Bilský, Dezider Siládi, asistent trénera Juraj Lakota, tréner Viliam Kováčik, Miloš Targoš, Slavomír Páleš, Marián Brezina.

● **TRÉNER JOZEF ADAMEC** – strojca najväčších úspechov futbalistov Dukly nad hlavami hráčov, tešiacich sa z postupu do Pohára UEFA.

OLYMPIJSKÉ HRY			
1980 Moskva	1. miesto	František KUNZO	družstvo
MAJSTROVSTVÁ EURÓPY DORASTU			
1990 Erfurt	1. miesto	Marek PENKSA Maroš MATEJKA	družstvo

● **POHÁR UEFA** bol najvýznamnejšou súťažou, v ktorej hrala Dukla. Dva dokumenty z pamätného štartu: výmena vlajok medzi kapitánmi Borussia Mönchengladbach a Dukly, ktorú viedol Ján Kocian a preukaz na prvé stretnutie 19. septembra 1984.

● **JÁN KOCIAN** v drese Dukly. Takto sa lúčil s priaznivcami čs. reprezentant a neskorší hráč bundesligy a tréner futbalovej reprezentácie Slovenska.

● **MAREK PENKSA** – jeden z odchovancov Dukly B. Bystrica, hráč viacerých zahraničných klubov a reprezentant Slovenska.

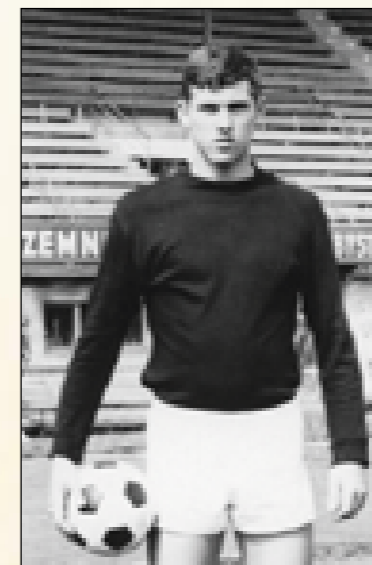

● **FRANTIŠEK KUNZO** ako kapitán Dukly preberá Slovenský pohár pre rok 1981 z rúk vtedajšieho predsedu Futbalového zväzu SÚV ČSZTV JUDr. Dezidera Cimru.

Z GALÉRIE významných futbalistov, ktorí obliekali dres Dukly Banská Bystrica.

● **MARIÁN MASNÝ A MIROSLAV KRÁL**

● **STANISLAV SEMAN**

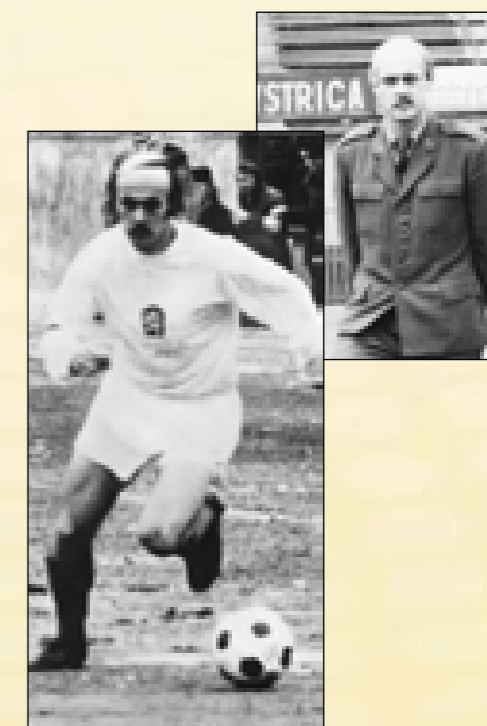
● **PAVOL MICHALÍK**

● **KAROL BREZÍK A LADISLAV JURKEMIK**

● **ANTON ONDRUŠ**

● **JAROSLAV POLLÁK**

Kulturistika a fitness

Kulturistika a fitness

Kulturistika sa ako šport paradoxov ocitol aj v Dukle. História kulturistických súťaží, správnejšie súťaží telesnej krásy, datuje začiatky v 19. storočí. Transformácia do modernej podoby prebiehala v kulturistike búrlivo najmä na americkom kontinente v 20. storočí. Spočiatku bola organizovaná v Medzinárodnej federácii vzpierania, od ktorej sa po dvadsiatich rokoch odčlenila (r. 1968). Z početných organizácií sa najsilnejšou a otvorenou pre všetkých záujemcov stala IFBB, založená bratmi Weiderovcami v roku 1946. Hoci Medzinárodný olympijský výbor uznal kulturistiku za šport až v roku 1998, v kondičnej i súťažnej podobe, v amatérskej i profesionálnej produkcii, už funguje dávno. Oficiálne na našom území od roku 1968, kedy vznikol zväz a uskutočnili sa v Bratislave prvé majstrovstvá Československa.

Počas existencie v Dukle kulturisti v Trenčíne (od roku 1993) i v Banskej Bystrici (od roku 1998) dosiahli vynikajúce výsledky. Vyznávači bodybuildingu a fitness doteraz získali 24 medailí z vrcholných medzinárodných podujatí (15 MS a 9 ME), pričom u párov je zarátaná iba jedna medaila. Z nich bolo osem majstrov sveta a šesť majstrov Európy. Popri medailistoch v Dukle boli tiež poprední kulturisti Jaroslav Bucheň, Jaroslav Schönwiesner, Peter Sisa a Richard Zandt.

Prvým svetovým šampiónom v Dukle bol Košičan Jaroslav Horváth. Začínal ako zápasník v Osemročnom športovom gymnáziu a k svojmu novému športu prešiel ako študent Pedagogickej fakulty UPJŠ v Prešove. Začínal v Medic Gym u Ladislava Klériho a do špičky sa dostal v Pro Body Košice pod vedením trénera MVDr. Milana Čížeka. V Dukle Trenčín pôsobil od roku 1995 päť sezón. Zo siedmich medailí najcennejšie boli tri tituly majstra sveta. V roku 2001 prešiel medzi profesionálov.

Krátko pôsobil v Dukle Pavol Ferenc, pochádzajúci z Veľkého Krtíša a absolvent FTVŠ UK v Bratislave. Bol juniorským majstrom sveta 1995. Pre Duklu získal striebornú medailu na MS 1999. Úspešnejší boli jeho mužskí nasledovníci, ktorí sú naďalej členmi Dukly. Ľahší Igor Kočíš (hmotnosť do 75 kg), absolvent banského inžinierstva v Technickej univerzite Košice prešiel tiež klubom Pro Body a jeho trénerom je MVDr. Milan Čížek. Než prišiel do Dukly bol majstrom Európy Lausanne 2000 a dvojnásobným majstrom sveta Rangún 2001 a Káhira 2002. Bol tiež víťazom Svetových hier v japonskej Akite roku 2001. Ako člen Dukly získal tituly majstra sveta i Európy. Ťažší Štefan Havlík (hmotnosť do 90 kg, resp. 100 kg) je ďalším Košičanom, odchovancom Pro Body a zverencem trénera MVDr. Milana Čížeka. V čase pôsobenia v Dukle od roku 2001 získal šesť medailí, z nich jednu zlatú na MS a jednu zlatú na ME individuálne. Podieľal sa na dvoch medailách v zmiešaných pároch s Janou Purdjakovou.

Prvou kulturistkou v Dukle bola rodáčka z Liptovského Mikuláša Miriam Peschlová, začínajúca v tamojšom klube VTJ Technika a zverenka trénera Ing. Ľubomira Hečku. Kariéru začala striebornou medailou na MS juniorov v roku 1995. V dvoch sezónach v Dukle získala bronzovú medailu na MS 1999 a titul majsterky Európy v roku 2000 v zmiešaných pároch vždy s partnerom Jurajom Vrabelom. Najúspešnejšou je Popradčanka Jana Purdjaková, začínajúca v tamojšom klube Galaxy u trénera Jozefa Andreju a neskôr zverenka trénera Ľuboša Čapku. Počínajúc šiestym miestom na juniorských ME 1994 v Izmiri má doteraz vzhľadom na charakter tohto športu mimoriadne dlhú kariéru. Než prišla do Dukly bola majsterkou sveta junioriek 1995, majsterkou Európy 1997 a trojnásobnou majsterkou sveta 1998, 1999, 2000. Vstup do AŠK v roku 2001 mala v zmiešaných pároch so Štefanom Havlíkom striebornou medailou na ME a bronzovú medailu na Svetových hrách v Akite. Nasledovali individuálne medaily: raz striebro 2002 a dvakrát zlato na MS 2003 a 2004. Po vytvorení páru so Štefanom Havlíkom vyhrali ME 2006.

Fitness najlepšie reprezentovala ružomerská rodáčka a letecká inžinierka (absolventka VVLS Košice) Marietta Žigalová. V rodine sa úspechmi tromfovali s manželom Mariánom, niekoľkonásobným majstrom sveta v nohejbale. Začínala kariéru bronzovou medailou na ME 1996 v Janove a striebornou z MS 1997 v Bratislave. V Dukle mala vynikajúci rok 1998, kedy sa stala majsterkou Európy i majsterku sveta v kategórii nad 160 cm. V roku 1999 bola tretia v Jan Tana Fitness Classic a desiatu vo Fitness Olympia v Nice. Po krátkej profesionálnej epizóde sa vrátila medzi amatérky, kde sa stala majsterkou Európy 2001 v Kyjeve a majsterkou sveta 2001 v Rio de Janeiro.

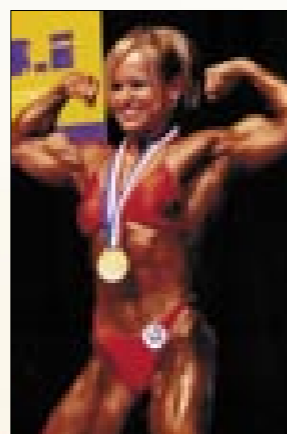

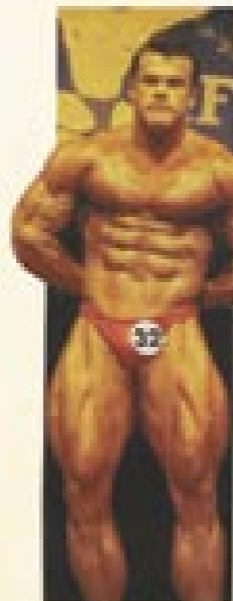
Kulturistika a fitness

● JAROSLAV HORVÁTH

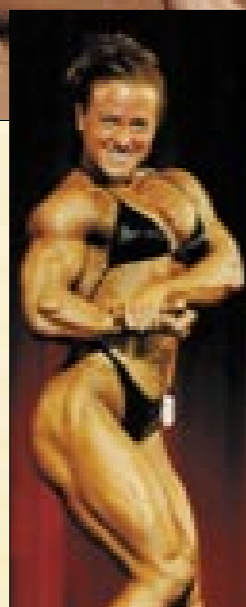
● JANA PURDJAKOVÁ

● PAVOL FERENC

● IGOR KOČIŠ

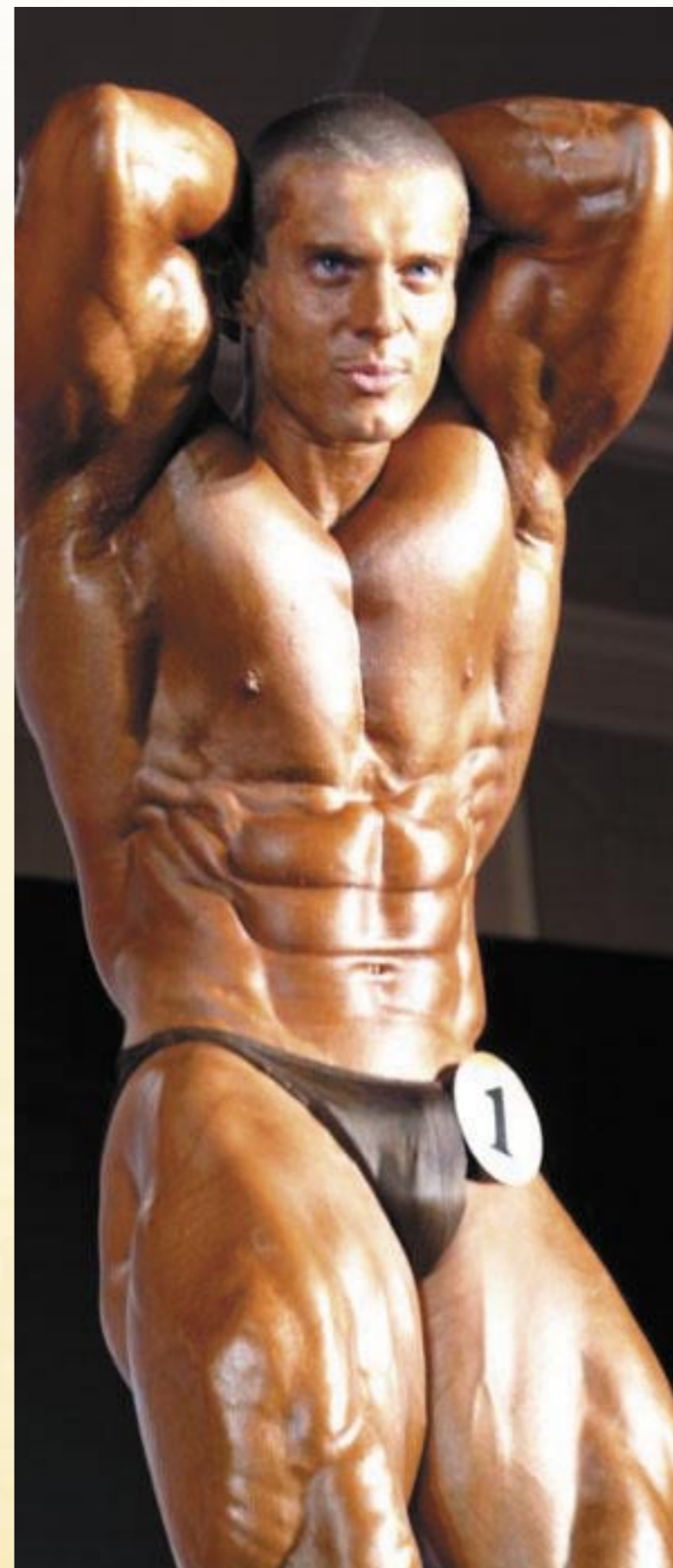

● MIRIAM PESCHLOVÁ

● MARIETTA ŽIGALOVÁ

Kulturistika a fitness

MEDAILISTI Z NAJVÝZNAMNEJŠÍCH SÚŤAŽÍ V KULTURISTIKE A FITNESS

MAJSTROVSTVÁ SVETA			
1995 Guam	3. miesto	Jaroslav HORVÁTH	kulturistika, do 80kg
1996 Amán	2. miesto	Jaroslav HORVÁTH	kulturistika, do 80kg
1997 Praha	1. miesto	Jaroslav HORVÁTH	kulturistika, do 80kg
1998 Alicante	1. miesto	Marietta ŽIGALOVÁ	fitness
1999 Sydney	3. miesto	Miriám PESCHLOVÁ	kulturistika
1999 Bratislava	2. miesto	Pavol FERENC	kulturistika, nad 90kg
1999 Bratislava	1. miesto	Jaroslav HORVÁTH	kulturistika, do 90kg
2002 Brno	2. miesto	Jana PURDJAKOVÁ	kulturistika, do 57kg
2003 Španielsko	1. miesto	Jana PURDJAKOVÁ	kulturistika, do 57kg
2003 Bombaj	1. miesto	Igor KOČIŠ	kulturistika, do 70kg
2003 Bombaj	1. miesto	Štefan HAVLÍK	kulturistika, do 85kg
2004 Santa Susanna	1. miesto	Jana PURDJAKOVÁ	kulturistika, do 57kg
2005 Santa Susanna	1. miesto	Jana PURDJAKOVÁ	kulturistika, do 57kg
2005 Šanghaj	1. miesto	Igor KOČIŠ	kulturistika, do 70kg
2006 Santa Susanna	2. miesto	Jana PURDJAKOVÁ	kulturistika, do 57kg
2006 Ostrava	2. miesto	Štefan HAVLÍK	kulturistika, do 100kg
2007 Santa Susanna	1. miesto	Jana PURDJAKOVÁ	kulturistika, do 55kg
MAJSTROVSTVÁ EURÓPY			
1995 Istanbul	2. miesto	Jaroslav HORVÁTH	kulturistika
1996	3. miesto	Jaroslav HORVÁTH	kulturistika
1998 Plonsk	1. miesto	Marietta ŽIGALOVÁ	fitness
2000 Torremolinos	1. miesto	Miriám PESCHLOVÁ	kulturistika
2001 Kyjev	1. miesto	Štefan HAVLÍK	kulturistika, do 90kg
2001 Kyjev	2. miesto	Jana PURDJAKOVÁ	kulturistika, do 57kg
2001 Kyjev	2. miesto	Jana PURDJAKOVÁ, Štefan HAVLÍK	kulturistika, zmiešané páry
2005 Brašov	3. miesto	Štefan HAVLÍK	kulturistika, do 87,5kg
2006 Bratislava	1. miesto	Igor KOČIŠ	kulturistika, do 75kg
2006 Bratislava	1. miesto	Štefan HAVLÍK	kulturistika, do 90kg
2006 Bratislava	1. miesto	Štefan HAVLÍK, Jana PURDJAKOVÁ	kulturistika, zmiešané páry

Ľadový hokej

Ľadový hokej

Najpopulárnejší šport Dukly v meste zaznamenal za polstoročie rapidny vzostup, veď hokejisti prišli z Opavy do Trenčína v roku 1956. Prvé mužstvo pod hlavičkou Dukly začalo hrať v Slovenskej národnej hokejovej lige od sezóny 1963/1964, jeho prvými trénermi boli L. Čiháček a Z. Chaloupka. V armádnom stredisku začali hokejisti v roku 1969. Pamätníci spomínajú už nielen na pokusy o postup zo SNHL do najvyššej súťaže, tí zasvätení už spomínajú na ukončenie pôvodnej Dukly v roku 1993. Do uvedeného letopočtu sa stali hokejisti jedným zo životodarných prameňov slovenského hokeja, ba i kanadsko-americkéj NHL.

Na dobrých trénerov mali hokejisti Dukly šťastie už od počiatku, kedy sa VTJ Dukla pretransformovala z výkonnostného na vrcholový šport. Na trénerov E. Macoszeka a S. Mottla nadviazali v roku 1975 J. Walter a K. Svojshe, ktorí dovedli mužstvo po prvý raz do I. ligy v roku 1977. „Malá“ Dukla z Trenčína sa tak vyrovnala „veľkej“ Dukle z Jihlavy, kde prednostne rukovali najlepší hráči. Po menej úspešnom období dvojice na striedačke R. Potsch – K. Svojshe opäť do najvyššej súťaže dovedla Duklu iná dvojica B. Šajban – J. Černický (ktorého striedal J. Bruk) v roku 1983. Do tohoto obdobia partí aj podiel dvoch hokejistov Dukly Františka Černého a Vlastimila Vajčnera na zisku strieborných medailí na MS juniorov do 20 rokov vo Švédsku (1979).

Tri roky práce trénerov J. Waltera a O. Výboha začali druhým miestom na Zimnej spartakiáde spriatelenej armád v Minsku (vo finále podľahla Dukla CSKA Moskva) a vyvrcholilo druhým miestom v I. lige a prvými reprezentantmi. Boli nimi Karel Lang (OH Lake Placid 1980), Oto Haščák, Vladimír Růžička a Radim Raděvič na zimných OH 1988 v Calgary, navyše O. Haščák bol prvým medailistom z MS rokov 1989 Štokholm a 1990 Bern a Fribourg. K vrcholu začalo cestu trénerske duo J. Šupler – F. Hossa v roku 1990. Po druhom mieste dosiahli so zverencami v roku 1992 prvý majstrovský titul. Posledné hokejové zlaté medaily i pohár majstra ČSFR pred rozdelením republiky dosiahli hokejisti naposledy v pôvodnej Dukle. V tom pamätnom roku sa Róbert Švehla podieľal na zimných OH v Albertville na zisku bronzových medailí. Od 1. júla 1993 je samostatná Dukla mimo AŠK a teda i mimo bilancie súčasného VŠC. Nemožno rátať ďalšie majstrovské tituly SR z rokov 1994 a 1997 (tréneri J. Walter a R. Potsch), ani ďalších reprezentantov.

K hrdosti Dukly Trenčín však nepochybne patria odchovanci alebo hráči, ktorí obliekali istý čas jej dres a neskôr hrali na OH či MS alebo sa stali hráčmi najväčších profesionálnych klubov NHL. Takých hráčov je 11 Slovákov: Zdeno Ciger (OH 1998, NHL), Pavol Demitra (OH 1998, 2002, 2006, NHL), Marián Gáborik (OH 2002, 2006, NHL), Marcel Hossa (OH 2006, NHL), Marián Hossa (OH 2002, 2006, NHL), Zdeno Chára (OH 2002, 2006, NHL), Žigmund Pálffy (OH 1994, 1998, 2002, NHL), Róbert Petrovický (OH 1994, 1998, 2002, NHL), Ľubomír Sekeráš (OH 1994, 1998, NHL), Miroslav Šatan (OH 1994, 1998, 2002, 2006, NHL), Róbert Švehla (OH 1994, 1998, 2002, NHL) a 3 Česi Ivan Hlinka, Jiří Hrdina a Vladimír Růžička.

Olympionikmi okrem už uvedených boli z bývalých hráčov Dukly ešte: Jozef Daňo (1994, 1998), Eduard Hartmann (1994), Oto Haščák (1988, 1994, 1998), Branislav Jánoš (1994, 1998), Ľubomír Kolník (1994, 1998), Roman Kontšek (1994, 1998), Richard Lintner (2002), Stanislav Medřík (1994), Igor Murín (1998), Ján Pardavý (1998, 2002), Marián Smerčiak (1994). Z českých hokejistov boli olympionikmi: Josef Beránek (1998), Ivan Hlinka (1972, 1976, Jiří Hrdina (1984), Tomáš Jelínek (1992), Karel Lang (1980), Pavel Richter (1984), Vladimír Růžička (1984, 1988, 1998). O zisk doteraz jediného titulu majstrov sveta v Göteborgu roku 2002 sa z bývalých hráčov Dukly postarali spolu s asistentom trénera Ernestom Bokrošom hráči: Radoslav Hecl, Miroslav Hlinka, Richard Lintner, Žigmund Pálffy, Róbert Petrovický a Miroslav Šatan. Z bývalých hráčov Dukly sa neskôr trénermi reprezentačných celkov Slovenska stali: Ernest Bokroš, Zdeno Ciger, Dušan Gregor, František Hossa, Miroslav Mikošovič, Branislav Šajban, Ján Šimčík, Július Šupler, Jaroslav Walter a Dušan Žiška (21.5.1949-17.6.2002). Napokon ešte prehľad hokejistov – olympionikov v čase štartu na OH členov Dukly:

HOKEJISTI – OLYMPIONICI:

Oto Haščák (1988, Frölunda – 1994, HC Zlín – 1998), Karel Lang (1980), Radim Raděvič (1988), Vladimír Růžička (1988, CHZ Litvínov – 1984, HC Slavia Praha – 1998), Róbert Švehla (1992, Malmö – 1994, Florida Panthers – 1998).

Ľadový hokej

● **HOKEJISTI DUKLY TRENČÍN** na snímke z roku 1972.
 Horný rad zľava: Matuška, Vik, Grofčík, Vojsovič, Bernhauer, Rácz.
 Stredný rad zľava: Zajčiek, Tikal, Král, Hejčík, Šašek, Hlinka, Mikša.
 Dolný rad zľava: Raděvič, Lelek, Hlaváček, tréner E. Macoszek, Skokan, Schwamberger, Filip.

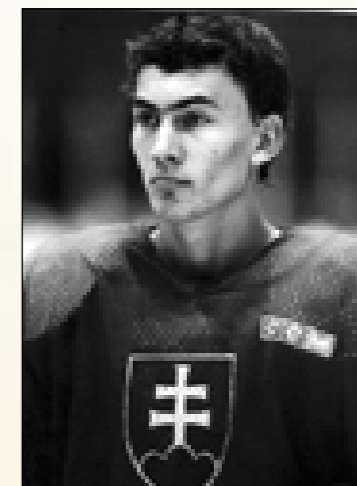
PRVÉ VÍŤAZSTVO VI. LIGE a majstrovský titul v ČSFR, zároveň posledný v ére AŠK Dukla Trenčín dosiahli hokejisti v roku 1992. Zaslúžil sa o to tento kolektív. Horný rad (štvrtý) zľava: lekár MUDr. Ivan Adamovič, Dalibor Kusovský, Branislav Jánoš, Martin Madový, Ľubomír Amrich, Michal Chromčo, Jaroslav Modrý, Miroslav Hlinka, masér Michal Malina. Tretí rad zľava: Marián Uharček, Miloš Holaň, Jan Peterek, Jaroslav Brabec, Milan Nedoma, Marián Smerčiak, Roman Kontšek, Ľuboš Valjent. Druhý rad zľava: manažér Jaroslav Laifer, Miroslav Hanták, Pavel Pýcha, Róbert Petrovický, Josef Zajíc, Pavol Rybár, Ján Pardavý, Žigmund Pálffy, Ernest Bokroš. Prvý rad zľava: Igor Murín, Ľubomír Sekeráš, Ľubomír Kolník, tréner Ing. Július Šupler, predseda oddielu Ivan Piovarčí, asistent trénera František Hossa, Róbert Švehla, Dušan Gregor, Vladimír Hladlovský.

Ľadový hokej

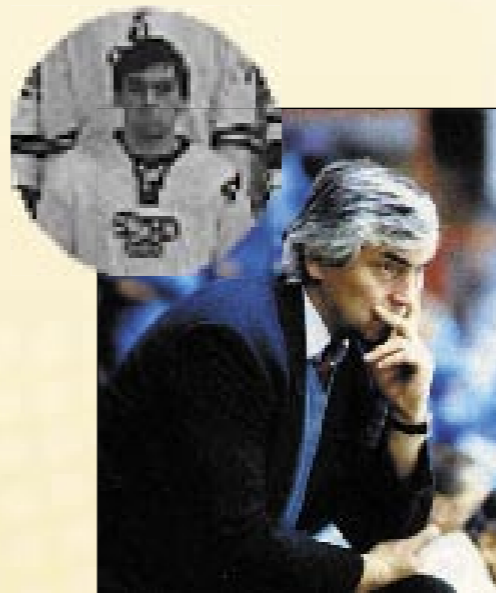
● **JÚLIUS ŠUPLER** - tréner, ktorý sa podieľal na úspechoch hokejistov Dukly Trenčín.

● **MIROSLAV ŠATAN** je jedným z odchovancov Dukly, ktorý sa uplatnil v zámorskej NHL. Doteraz bol členom všetkých reprezentačných mužstiev Slovenska v ére samostatnosti. Bol najproduktívnejším hráčom MS 2002 v Göteborgu a kapitánom celku, ktorý získal titul majstrov sveta.

● **OTO HAŠČÁK** bol veľkou postavou histórie hokejovej Dukly i reprezentačného mužstva Slovenska, kde bol oporou na ceste cez všetky kategórie až po tú najvyššiu vo svetovej špičke. Bol veľmi obľúbený pre svoje športové i ľudské kvality.

● **IVAN HLINKA** (26.1.1950 – 16.8.2004) obliekal dres Dukly pol sezóny 1978/1979. Bol jednou z najväčších postáv čs. hokejovej histórie. Ako hráč štartoval na dvoch OH (1972 – bronz, 1976 – striebro), na jedenástich MS (trikrát zlato, päťkrát striebro, trikrát bronz), ako tréner pôsobil na dvoch OH (1992 – bronz, 1998 – zlato), trikrát na MS (raz zlato, dvakrát bronz). Bol hráčom i trénerom v NHL.

● **JAROSLAV WALTER** mal mimoriadny podiel na skvalitnení a úspechoch trenčianskej Dukly. Rovnako ako ďalší tréner Rudolf Potsch, bol ako hráč čs. reprezentantom, obaja hrali na OH 1964 v Innsbrucku, kde získali bronzové medaily. Trénerom Dukly bol v troch obdobiach (1974-1978, 1986-1989, 1996-1997), ako tréner pôsobil v Nemecku.

Z GALÉRIE významných hokejistov NHL, ktorí obliekali dres Dukly Trenčín.

● MARCEL A MARIÁN HOSSOVCI s rodičmi.

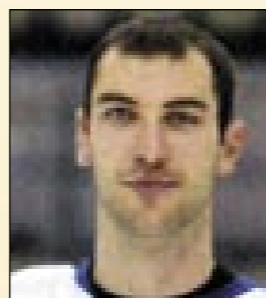
● RÓBERT ŠVEHLA

PAVOL DEMITRA

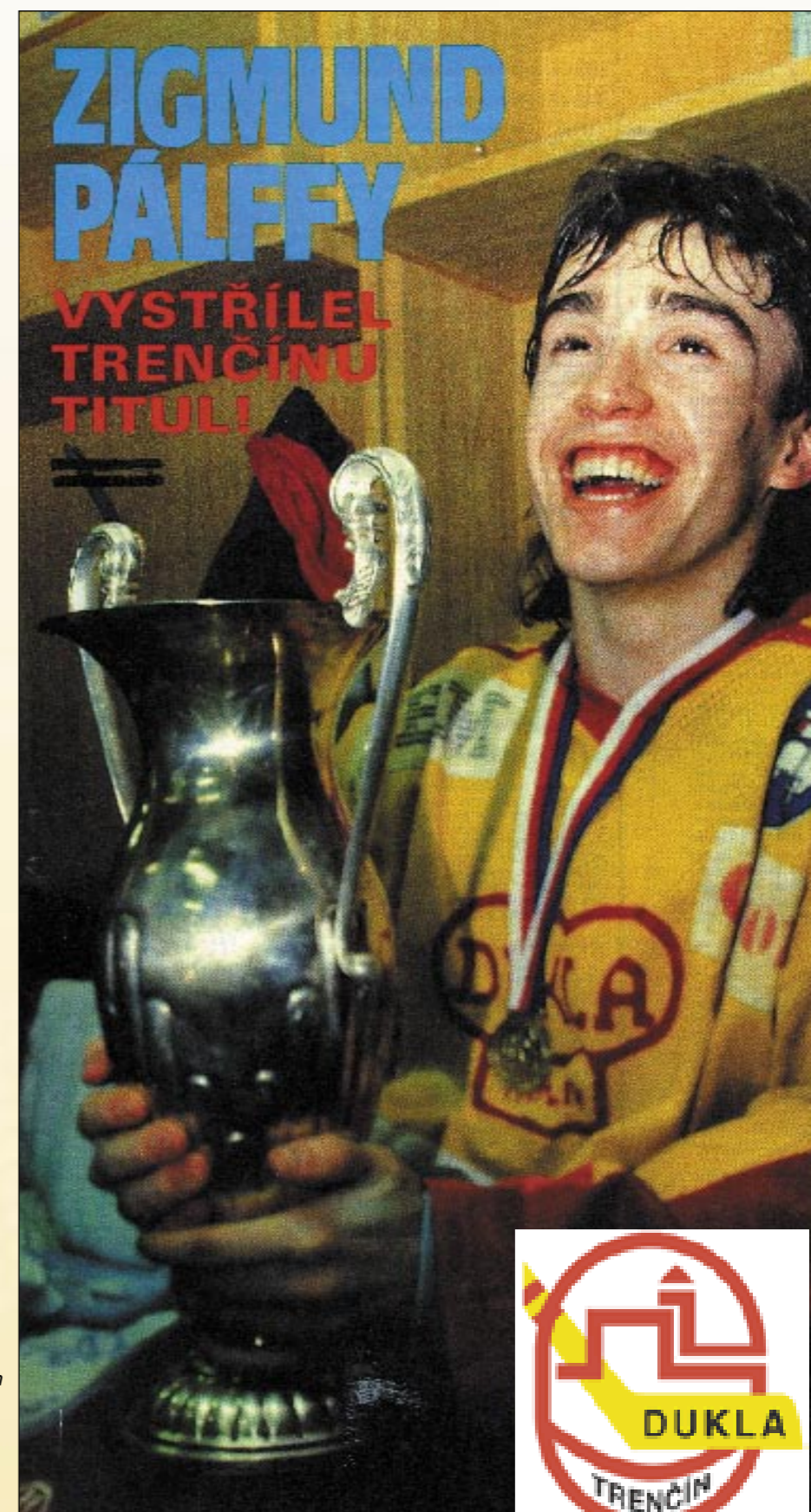

● MARIÁN GÁBORÍK

● ZDENO CHÁRA

OLYMPIJSKÉ HRY			
1992 Albertville	3. miesto	Róbert ŠVEHLA	družstvo
MAJSTROVSTVÁ SVETA			
1989 Štokholm Södertälje	3. miesto	Oto HAŠČÁK	družstvo
1990 Bern, Fribourg	3. miesto	Oto HAŠČÁK	družstvo
MAJSTROVSTVÁ SVETA JUNIOROV			
1979 Karlstad, Karlskoga	2. miesto	František ČERNÝ Vlastimil VAJČNER	družstvo do 20 rokov

● ŽIGMUND PÁLFFY s majstrovskou medailou na hrudi a s víťazným pohárom v rukách žiari po získaní majstrovského titulu. Neskôr urobil kariéru ako profesionál v kanadsko-americkéj NHL.

Lyžovanie

Lyžovanie

Pojem „slovenský Davos“ sa spájal volakedy s Banskou Bystricou zaiste nie náhodne, hoci Vysokým Tatram by tento epiteton pristal lepšie. Okolie mesta poskytovalo podmienky na lyžovanie a zásluhou mnohých generácií tu bola vypestovaná sympatická tradícia. Nejednen z Banskobystričanov ju pomáhal udržovať aj vo vojenskom stredisku. Lyžiari Dukly prišli ako tretí v poradí, aby spolu s futbalistami a atlétmi od 1. januára 1966 vytvorili prvú športovú rotu. Odvtedy veľkou mierou prispeli výsledkami k vyššiemu renomé športu v meste pod Urpínom. Osobitne treba vyzdvihnúť skokanov na lyžiach, ktorí priviezli medaily z olympijských hier a majstrovstiev sveta.

Príchod lyžiarov z Dukly Liberec do B. Bystrice bol viazaný tiež na vybudovanie skokanského areálu v blízkych Králikoch s dlhodobou priaznivými snehovými podmienkami. Hoci boli vypracované projekty, investovaných veľa prostriedkov a samotnými lyžiarmi bolo odpracovaných tisíce brigádnických hodín, doteraz nebol areál dobudovaný do plánovaných parametrov. Aj v existujúcich podmienkach, bez certifikátu FIS, sa však konali preteky skokanov na Králikoch. Za kvalitnými podmienkami skokani vždy museli cestovať, o to obdivuhodnejšie boli ich výkony.

Pre zachovanie chronológie treba uviesť, že krátkodobu pôsobili v Dukle dve odvetvia. Najprv zjazdári v období rokov 1966 až 1984, medzi ktorými treba uviesť mená Bašta, Heczko, Janda, Máša, Pančucha, Šťastný a Vojtěch. Pod vedením trénerov Jiřího Vlčka, Vlastimila Horáka a Mariána Králíka aj v početne menšom družstve vyrástli reprezentanti. Jaroslav Janda bol vôbec prvým olympionikom Dukly na zimných OH 1968 v Grenobli. Z ďalších zjazdárov, ktorí vojenčili v B. Bystrici, bol dvojnásobným olympionikom Bohumír Zeman (1976 a 1980), t. š. starosta rodného Vrchlabí. Zjazdári Dukly dosiahli len na medaily z vojenských súťaží. Na reprezentačného trénera čs. zjazdárov sa vypracoval Pavol Šťastný a čs. zjazdárov Marián Králik.

Lyžiari – bežci pôsobili v Dukle v rokoch 1970 až 1982. Tréneri Dalibor Cisár, Pavol Šovčík a Róbert Vasiliak odvedli obetavú prácu, ale špičkový pretekár z ich zverencov nevyrástol. K prvým v bielej stope patrili Dufek, Horčíčka, Klement, Petr, Ryjáček. Medailu z vojenských súťaží získal iba Grnáč. Dvojkolajnosť znamenala preklonenie váh kvality na stranu strediska ČH Štrbské Pleso ...

Pýchou banskobystrickej Dukly boli skokani. Minulý čas je použitý správne, pretože družstvo skokanov bolo zrušené v roku 2003. Od príchodu prvej garnitúry skokanov z Liberca s menami Antal, Balcar, Doležal, Jakoubek, Lenemayer, Roman, Seget, Seidl, Šimo položil základy budúcich úspechov tréner Miroslav Martinák. Nadviazal na prácu trénera domáceho klubu Štefana Slivku, čo sa prejavilo časom aj na príleve pretekárov do Dukly spomedzi domácich odchovancov. Najlepšími zo 42 domácich boli Jozef Rusko, Jozef Hýsek, Ján Tánčzos, Marián Bielčík a najmä Martin Švagerko. Hlavným trénerom v Dukle sa stal Peter Schlank, ktorý bol istý čas trénerom čs. reprezentantov. Trénermi reprezentácie doma i v zahraničí boli tiež Ján Tánčzos, Ján Jelenský a Jozef Lepko.

Práve skokan na lyžiach Karel Kodejška bol prvým športovcom Dukly, ktorý získal titul majstra sveta v roku 1975 v letoch na lyžiach. Po ňom preslávil Duklu štvornásobný olympionik Jiří Parma. Bol tiež majstrom sveta na strednom mostíku roku 1987. Parma spolu s F. Ježom sa podieľali na zisku bronzových medailí družstva ČSFR na zimných OH 1992. Medzi najlepších skokanov ešte patrili Bohumil Doležal, Jaromír Lidák a Ladislav Dluhoš. Z domácich do špičky patril Martin Švagerko. Po titule juniorského majstra sveta (ešte ako žiak IŠŠ) výkonnostne vyrástol v Dukle až po medailistu z MS.

LYŽIARI – OLYMPIONICI:

Ladislav Dluhoš (skoky – 1988, ako člen MEZ Frenštát – 1984), Ivan Heimschild (zjazdové lyžovanie – 2002, 2006), Jaroslav Janda (zjazdové lyžovanie – 1968), František Jež (skoky 1992, ako člen MEZ Frenštát – 1988), Karel Kodejška (skoky 1972, 1976), Martin Mesík (skoky – 1998, ako člen LK Vimar B. Bystrica – 2006), Jiří Parma (skoky – 1984, 1988, 1992, ako člen Dukly Liberec – 1994), Miroslav Slušný (skoky – 1994), Martin Švagerko (skoky – 1984, 1994), Veronika Zuzulová (zjazdové lyžovanie – 2006, ako členka SKI-ZU Bratislava – 2002).

Lyžovanie

● **ZJAZDÁRI DUKLY** na Chopku v roku 1969. Zľava: Jaroslav Bašta, Jaroslav Máša, Pavol Šťastný, tréner Jiří Vlček, Vladimír Kolda a Miroslav Zákravský.

● **SKOKANI DUKLY** v Areáli snov na Štrbskom Plese v roku 1971. Zľava: Karel Kodejška, Bohumil Doležal, Jaromír Lidák, tréner Miroslav Martinák, Ján Urbas, Jozef Lepko a Ján Kliment.

● **BEŽCI DUKLY** na Štrbskom Plese v roku 1972. Zľava: tréner Pavol Šovčík, Jakubčíak, Sklenka, Grnáč, Boržecký, Pavlíček, Petr, Hložek, tréner Dalibor Cisár a metodik Jiří Šťastný.

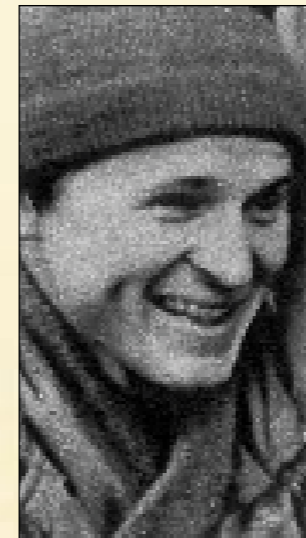
Lyžovanie

● **KAREL KODEJŠKA** s medailou majstra sveta. Tento rodák z Lomnice nad Popelkou, dvojnásobný olympionik, úspešnejší bol na svetových šampionátoch. Popredné umiestnenia dosiahol na Interšportturné štyroch mostíkov. Zverec trénera Miroslava Martináka v Dukle získal v letoch na lyžiach dve medaily z MS – bronzovú v roku 1973 a zlatú v roku 1975. Po skončení aktívnej činnosti pôsobil istý čas ako tréner v Dukle Liberec.

● **PRVÝ MAJSTER SVETA** z Dukly B. Bystrica, skokan na lyžiach Karel Kodejška, na najvyššom stupni MS v letoch 16. marca 1975 v rakúskom Kulme. Vľavo druhý R. Schmidt (Nemecko - NDR) a vpravo tretí v poradí K. Schnabl (Rakúsko).

● **JAROSLAV JANDA** bol prvým olympionikom Dukly, účastníkom zimných OH roku 1968 v Grenobli. Neskôr bol trénerom lyžiarov – zjazdárov Dukly Liberec i čs. reprezentácie. Na snímkach jeho portrét z roku 1968 a v role trénera reprezentantov v roku 1976 pri tréningu na umelej hmote. Zľava Miloslav Sochor, Bohumír Zeman, Ivan Sochor, Josef Vála a Michal Šoltýs.

